

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ**

**ОЛИЙ ТАЪЛИМ ТИЗИМИ ПЕДАГОГ ВА РАҲБАР КАДРЛАРИНИ
ҚАЙТА ТАЙЁРЛАШ ВА УЛАРНИНГ МАЛАКАСИНИ ОШИРИШНИ
ТАШКИЛ ЭТИШ БОШ ИЛМИЙ - МЕТОДИК МАРКАЗИ**

**ЎЗБЕКИСТОН МИЛЛИЙ УНИВЕРСИТЕТИ ҲУЗУРИДАГИ ПЕДАГОГ
КАДРЛАРНИ ҚАЙТА ТАЙЁРЛАШ ВА УЛАРНИНГ МАЛАКАСИНИ
ОШИРИШ ТАРМОҚ (МИНТАҚАВИЙ) МАРКАЗИ**

**“ЎРТА ОСИЁ АРХЕОЛОГИЯСИ ДОЛЗАРБ
МУАММОЛАРИ” МОДУЛИ БЎЙИЧА
ЎҚУВ – УСЛУБИЙ МАЖМУА**

Тошкент – 2017

Мазкур ўқув-услубий мажмуда Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлигининг 2017 йил 24 августдаги 603-сонли буйруги билан тасдиқланган ўқув режса ва дастур асосида тайёрланди.

Тузувчи:

Ш.Б. Шоназаров

Тақризчилар:

Т.ф.д. Р.Х.Сулаймонов
Т.ф.д. А.С.Сагдулаев

*Ўқув -услубий мажмуда ЎзМунинг Кенгашишининг 2017 йил _____ даги
____-сонли қарори билан нашрга тавсия қилинган.*

МУНДАРИЖА

ИШЧИ ДАСТУР.....	4
НАЗАРИЙ МАШФУЛОТЛАР МАЗМУНИ	Ошибка!
Закладка	не
определена.	
II. МОДУЛНИ ЎҚИТИШДА ФОЙДАЛАНИЛАДИГАН ИНТРЕФАОЛ ТАЪЛИМ МЕТОДЛАРИ.....	10
VI. КЕЙСЛАР БАНКИ	73
VII. ГЛОССАРИЙ	75
VIII. АДАБИЁТЛАР.....	79

I. ИШЧИ ДАСТУР **КИРИШ**

Мазкур дастур Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2015 йил 12 июндаги “Олий таълим муассасаларининг раҳбар ва педагог кадрларини қайта тайёрлаш ва малакасини ошириш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида” ги ПФ-4732-сон Фармонидаги устувор йўналишлар мазмунидан келиб чиқсан ҳолда тузилган бўлиб, у замонавий талаблар асосида қайта тайёрлаш ва малака ошириш жараёнларининг мазмунини такомиллаштириш ҳамда олий таълим муассасалари педагог кадрларининг касбий компетентлигини мунтазам ошириб боришни мақсад қиласди.

Таълим тизимини самарадорлигини ошириш, педагогларни замонавий билим ва амалий кўникма ва малакалар билан қуроллантириш, чет элнинг илфор тажрибаларни ўрганиш ва таълим амалиётига тадбиқ этиш бугунги куннинг долзарб вазифасидар. Ушбу дастур Ўрта Осиё археологияси долзарб муаммоларининг умумбашарий тарихий жараёнлардаги ўрни ва аҳамияти очиб бериш, асосий йўналишлар ва тадқиқотлар натижалари ҳақидаги билимларни бойитиш, мавжуд илмий адабиётлар, замонавий назариялар, ёндашувлар ва илмий қарашларни ўрганиш, таҳлил қилиш ҳамда умумлаштириш каби масалаларни қамраб олади.

Модулнинг мақсади ва вазифалари

Модулнинг мақсади –“ Ўрта Осиё археологиясининг долзарб муаммолари” фани тўғрисида тингловчига замонавий босқичга оид чуқур тарихий билимлар, янги илмий қарашлар ва назариялар ҳақида ахборот бериш, шунингдек, педагог кадрларни қайта тайёрлаш ва малака ошириш, мазкур фан ҳақидаги тингловчилар билимларини такомиллаштириш, бу борадаги муаммоларни аниқлаш, таҳлил этиш ва баҳолаш, илфор тажрибаларни ўрганиш ва амалда қўллаш, кўникма ва малакаларини шакллантиришдан иборат.

Модулнинг вазифалари:

- Тингловчиларга жаҳон археологияси масалалари бўйича илфор таълим инновациялар, концептуал замонавий муаммолар ва ёндашувлар асослари тўғрисида маълумотлар бериш, замонавий модули технологияларидан фойдаланиб тингловчиларни мазкур йўналишда малакасини оширишга кўмаклашиш;
- Ўрта Осиё рхеологиясининг тарих фанида тутган ўрни, аҳамияти ва ривожланиш ҳусусиятлари ҳақидаги билимларни бойитиш;
- Юксак малакали мутахассис кадрлар тайёрлаш борасидаги ислоҳотларни амалга ошириш жараёнида илфор хориж тажрибасини ўрганиш, улардан самарали фойдаланиш маҳоратни ошириш.

Модул бўйича тингловчиларнинг билими, кўникмаси ва малакасига қўйиладиган талаблар

Модул ўзлаштириш жараёнида амалга ошириладиган масалалар

доирасида:

Тингловчи:

- янгича илмий қарашлар ва назариялар;
- тарихийлик ва холислик тамойиллар;
- назорат жараёнини ташкил этиш;
- археология фанига оид инновациялардан самарали фойдаланиш ҳақида билимларга эга бўлиши;

Тингловчи:

- педагогик фаолият жараёнини такомиллаш;
- назорат жараёнини тез ва самарали ўtkаза олиш;
- назоратнинг турли шаклларидан самарали фойдаланиш;
- интерфаол методларни мақсадли равишда тўғри танлаш ва фойдаланиш;

кўникмаларини эгаллаши;

Тингловчи:

- ўкув курсини модулинни тузиш;
- ахборотни структуралаштириш;

-тингловчиларнинг мустақил амалий фаолиятни ташкил этиш;

малакаларини эгаллаши;

Тингловчи:

- ўз соҳасига оид ахборотни мантиқий блокларга ажратиш ва аниқ, лўнда, тушунарли равишда баён этиш;

-модулли ёндашув асосида ўкув жараёнини ташкил этиш;

-технологик ёндашув асосида таълим ва тарбия жараёнини бошқариш;

-мустақил фаолиятни ташкил этиш юзасидан

малакасини ошириш лозим.

Модулни ташкил этиш ва ўтказиш бўйича тавсиялар

Модул маъруза, амалий ва кўчма машғулотлар шаклида олиб борилади.

Курсни ўқитиш жараённида таълимнинг замонавий методлари, ахборот-коммуникация технологиялари қўлланилиши назарда тутилган:

- маъруза дарсларида замонавий компьютер технологиялари ёрдамида презентацион ва электрон-дидактик технологиялардан, ўтказиладиган амалий ва кўчма машғулотларда техник воситалардан, экспресс-сўровлар, тест сўровлари, ақлий ҳужум, гурухли фикрлаш, кичик гурухлар билан ишлаш, ва бошқа интерактив таълим усулларини қўллаш назарда тутилади.

Модулнинг малака ошириш курси режасидаги бошқа фанлар билан боғлиқлиги ва узвийлиги

“Ўрта Осиё археологияси долзарб муаммолари” курси ўкув режадаги мутахассислик фанларининг соҳалари билан узвий боғланган ҳолда педагогларнинг умумий тайёргарлик даражасини оширишга хизмат қиласи.

Модулнинг қайта тайёрлаш ва малака ошириш жараёнидаги ўрни

Модулни ўзлаштириш орқали тингловчилар таълим жараёнини ташкил этишда янгича ёндашув асосларини ва бу борадаги илғор тажрибани

ўрганадилар, уларни таҳлил этиш, амалда қўллаш ва баҳолашга доир янги билимларга эга бўладилар.

Ўрта Осиё археологияси долзарб муаммолари

модул бўйича соатлар тақсимоти

№	Модул мавзулари	Тингловчининг ўқув юкламаси, соат					
		Хаммаси	Аудитория ўқув юкламаси			Мустакил таълим	Кўчма машнулот
			Жами	жумладан	Назарий		
1.	Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичи	4	4	2	2	-	-
2.	Ўрта Осиёда инсониятнинг шаклланиши муаммолар	4	4	2	2	-	-
3.	Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари	4	4	2	2	-	-
4.	Ўрта Осиёнинг мезолит даври археологияси	4	4	2	2	-	-
5.	Ўрта Осиёнинг энеолит ва бронза даврлари археологияси муаммолари.	12	6	2	4	2	4
	Жами:	28	26	10	12	2	4

НАЗАРИЙ ВА АМАЛИЙ МАШГУЛОТ МАТЕРИАЛЛАРИ

1-мавзу. Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичи

Ўрта Осиё археологияси фан сифатида. Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичи. Ўрта Осиёда инсониятнинг шаклланиши муаммолар.

2-мавзу. Ўрта Осиёда инсониятнинг шаклланиши муаммолар

Ўрта Осиёда инсониятнинг шаклланиши муаммолар. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари. Палеолит даври маконларидан (Селенгур, Обирахмат ва бошқалар) топилган ибтидоий одам суяклари ва уларнинг антропогонез жараёнида тутган ўрни.

3-мавзу. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари

Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари. Палеолит даври маконларидан (Селенгур, Обирахмат ва бошқалар) топилган ибтидоий одам суяклари ва уларнинг антропогонез жараёнида тутган ўрни. Ўрта Осиёнинг мезолит даври археологияси.

4-мавзу. Ўрта Осиёнинг мезолит даври археологияси

Ўрта Осиёнинг мезолит даври археологияси. Неолит даври ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг шаклланиши масалалари. Ўрта Осиёнинг энеолит ва бронза даврлари археологияси муаммолари.

5-мавзу. Ўрта Осиёнинг энеолит ва бронза даврлари археологияси муаммолари

Бронза даври этно-маданий миграциялари. Ўрта Осиёда бронза даври урбанизацияси ва давлатчилиги масалалари. Ўрта Осиёнинг илк темир ва антик даврлари археологияси муаммолари.

КЎЧМА МАШҒУЛОТ

Кўчма машғулотни ташкил этиш шакли ва мазмуни

Кўчма машғулотлар модулларнинг хусусиятларини инобатга олган ҳолда қўйидаги шаклларда ташкил этилади:

- Ўзбекистон Миллий университетининг ўқув-лаборатория хоналарида, музейлари ҳамда намунавий деканатида;

- Марказнинг ишлаб чиқариш корхоналари, илмий тадқиқот муассасалари ва бошқа марказлар билан тузилган шартномалари асосида ташкил этилади ҳамда ўрнатилган тартибда расмийлаштирилади.

МУСТАҚИЛ ТАЪЛИМ

Тингловчи мустақил ишни модулни хусусиятларини ҳисобга олган ҳолда қўйидаги шакллардан фойдаланиб тайёрлаши тавсия этилади:

- ўқув, илмий адабиётлардан ва меъёрий хужжатлардан фойдаланиш асосида модул мавзуларини ўрганиш;
- тарқатма материаллар бўйича маъruzалар қисмини ўзлаштириш;
- автоматлаштирилган ўргатувчи ва назорат қилувчи дастурлар билан ишлаш;
- махсус адабиётлар бўйича модул бўлимлари ёки мавзулари устида ишлаш;
- тингловчининг касбий фаолияти билан боғлиқ бўлган модул бўлимлари ва мавзуларни чукур ўрганиш;
- фанга оид статистик маълумотларни ўрганиш, уларни таҳлил қилиш.

ЎҚИТИШ ШАКЛЛАРИ

Курсни ўқитиши жараёнида таълимнинг замонавий методлари, педагогик технологиялар ва ахборот-коммуникация технологиялари қўлланилиши назарда тутилган.

Маъруза дарсларида замонавий компьютер технологиялари ёрдамида презентацион ва интерфаол педагогик (ақлий ҳужум, бумеранг, ФСМУ) усул ва технологиялардан фойдаланилади.

Ўтказиладиган амалий машғулотларда техник воситалардан, график органайзерлардан, кейслардан фойдаланиш, гурухли фикрлаш, кичик гурухлар билан ишлаш, блиц-сўровлардан ва бошқа интерактив таълим усулларини қўллаш назарда тутилади.

ЖОРИЙ НАЗОРАТ(АССИСМЕНТ)НИ

БАҲОЛАШ МЕЗОНИ

Жорий назорат(ассисмент)ни баҳолаш Ўзбекистон Миллий университети хузуридаги педагог кадрларини қайта тайёрлаш ва уларнинг малакасини ошириш Тармок (мintaқавий) марказида тасдиқланган шакллари ва мезонлари асосида амалга оширади.

Ушбу модулнинг жорий назорат(ассисмент)га ажратирлан максимал балл-**0,9 балл.**

II. МОДУЛНИ ЎҚИТИШДА ФОЙДАЛАНИЛАДИГАН ИНТРЕФАОЛ ТАЪЛИМ МЕТОДЛАРИ.

“Кейс-стади” методи «Кейс-стади» - инглизча сўз бўлиб, («case» – аниқ вазият, ҳодиса, «stadi» – ўрганмоқ, таҳлил қилмоқ) аниқ вазиятларни ўрганиш, таҳлил қилиш асосида ўқитишни амалга оширишга қаратилган метод ҳисобланади. Кейсда очик ахборотлардан ёки аниқ воқеа-ҳодисадан вазият сифатида таҳлил учун фойдаланиш мумкин. Кейс ҳаракатлари ўз ичига қуийдагиларни қамраб олади: Ким (Who), Қачон (When), Қаерда (Where), Нима учун (Why), Қандай/ Қанақа (How), Нима-натижа (What).

Кейс. Африка қитъасида дастлабки ибтидоий одамлар пайдо бўлди. Улар аста-секинлик билан ер юзининг бошқа худудалрига тарқала бошлади.

Кейсни бажариш босқичлари ва топшириклар:

Дастлабки ибтидоий одамларнинг Африка қатъасидан миграция қилиши ер юзида тарқалашининг сабаблари нималардан иборат.

“Кейс методи” ни амалга ошириш босқичлари

Иш босқичлари	Фаолият шакли ва мазмуни
1-босқич: Кейс ва унинг ахборот таъминоти билан таништириш	<ul style="list-style-type: none">➤ якка тартибдаги аудио-визуал иш;➤ кейс билан танишиш (матнли, аудио ёки медиа шаклда);➤ ахборотни умумлаштириш;➤ ахборот таҳлили;➤ муаммоларни аниқлаш
2-босқич: Кейсни аниқлаштириш ва ўқув топшириғни белгилаш	<ul style="list-style-type: none">➤ индивидуал ва гурӯҳда ишлаш;➤ муаммоларни долзарблик иерархиясини аниқлаш;➤ асосий муаммоли вазиятни белгилаш
3-босқич: Кейсдаги асосий муаммони таҳлил этиш орқали ўқув топшириғининг ечимини излаш, ҳал этиш йўлларини ишлаб чиқиши	<ul style="list-style-type: none">➤ индивидуал ва гурӯҳда ишлаш;➤ муқобил ечим йўлларини ишлаб чиқиши;➤ ҳар бир ечимнинг имкониятлари ва тўсиқларни таҳлил қилиш;➤ муқобил ечимларни танлаш
4-босқич: Кейс ечимини ечимини шакллантириш ва асослаш, тақдимот.	<ul style="list-style-type: none">➤ якка ва гурӯҳда ишлаш;➤ муқобил вариантларни амалда қўллаш имкониятларини асослаш;➤ ижодий-лойиҳа тақдимотини тайёрлаш;➤ якуний хулоса ва вазият ечимининг амалий аспектларини ёритиши

“Блиц – сўров” усули

“Блиц–сўров” усулидан фойдаланишнинг мақсади: Талабаларда мантикий фикрлаш, фан юзасидан берилган маълумотлар орасидан кераклигини ажрата олиш қобилиятини шакллантириш, ўзгалар фикрини хурмат қилиш ва уларга ўз фикрини ўтказа олиш, бошқалар билан ҳамфир бўла олиш каби кўникмаларни, тарихий жараён кетма–кетлигини аниқлаш орқали шакллантириш.

Ўтказиш технологияси:

Ушбу технология бир неча босқичда ўтказилади:

1. Ўқитувчи талабаларга ушбу машғулот, бир неча босқичда ўтказилиши хақида тушунча беради. Ҳар бир босқичдаги вазифани бажаришга аниқ вақт берилиши ва ундан унумли фойдаланишлари кераклиги хақида огоҳлантиради. Тарқатма материаллар тарқатиб, талабаларга уни синчиклаб ўрганиш зарурлигини айтади.

2. Талабалар дастлаб тарқатма материалдаги “Якка баҳо” бўлимига ўзининг шахсий фикри асосида мантикий кетма–кетлигини рақамлар билан белгилаб чиқади. Унга 5 минут ажратилади.

3. Талабаларнинг якка тартибдаги ишлари тугагач, ўқитувчи улардан 3 кишидан иборат кичик групкалар тузишни сўрайди. Улар ҳамфирликда тарқатма материалдаги “Гурух баҳоси” бўлимига рақамлар билан белгилаб чиқадилар. Унга 5 минут ажратилади.

4. Барча кичик групкаларда ишлар тугагач, ўқитувчи ҳаракатлар кетма–кетлиги бўйича тўғри жавобни беради ва талабалар “Тўғри жавоб” бўлимига рақамларни ёзиб чиқадилар.

5. Ўқитувчи “Тўғри жавоб” бўлимида берилган рақамлар билан “Якка баҳо” ва “Гурух баҳоси” бўлимидағи рақамларни солишишиб, катта–кичиклигини айриб, фарқини чиқариб, “Якка хато” ва “Гурух хатоси” бўлимларига ёзишларини сўрайди.

6. Ўқитувчи якка ва гурух хатоларининг умумий сони бўйича тушунча беради ва уларни алоҳида шарҳлайди.

7. Талабалар тарқатма материалда берилган баллар асосида ўз баҳосини чиқарадилар ва улар журналга қайд қилинади.

Машғулот якунлангач, ўқитувчи машғулотни ўтказиш жараёнида талабаларнинг ва групкаларнинг фаолияти тўғрисида ўз фикрини билдиради.

Ўз-ўзини текшириш учун саволлар

1. Тарих фанлари ичida айнан археология биринчилардан бўлиб математик усуллар ва ахборот технологияларига мурожаат этган фан соҳалардан бири ҳисобланади. Нима учун тарих фанлари ичida айнан археология биринчилардан бўлиб математик усуллар ва ахборот технологияларига мурожаат этган фан соҳалардан бири ҳисобланади?

2. 1936 йилда эса Жей Барнес ва Альфред Винсент Киддер томонидан палеолит индустриясини ўрганишда статистик усуллар қўлланилганлиги хақида маълумот беринг?

3.XX асрнинг 50-йилларида Брейнерд ва Робинсон томонидан ўтказилган тадқиқотлар эса археологик муаммоларни математик шакллантириш ва ечиш йўлларини кўрсатиб берганлигини тушунтириб беринг?

Инсерт техникасидан фойдаланиш қоидаси

1. Маъруза матнни ўқинг ва унинг ҳошиясида қуидаги белгиларни белгиланг:

V – мавжуд билим (ахборот)га мос келади

+ (плюс) – янги ахборот ҳисобланади

- (минус) – мавжуд бўлган билимга мос келмайди

? – тушунарсиз/аниқлаш талаб қилинадиган/ қўшимча ахборот

2. Олинган маълумотларни қуидаги жадвал кўринишда бир тизимга келтиринг:

Мавзуу саволлари	v	+	-	?
1				
2				
3				
4				

Мавзууни жонлантириш учун саволлар

1. ГАТ атамасининг таърифини биласизми?
2. Археологияда географик ахброт тизимининг қўлланилиши хақида маълумот беринг?
3. ГАТ қўлланиладиган фан соҳалари хақида маълумот беринг?

Археологияда математик усулларнинг қўлланилиши

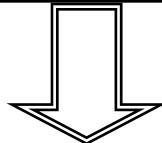
XX асрнинг 20-йилларидан бошлаб рус археологлари томонидан тадқиқотлар жараёнида тахминий статистика ва геометрия усуллари қўлланила бошланди

XX асрнинг 40-йилларидан бошлаб Америкалик археолог олимлар ҳам ўз тадқиқотларида математика усулларни қўллай бошлишди.

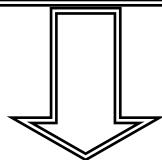
XX асрнинг 50-йилларида Брейнерд ва Робинсон томонидан ўтказилган тадқиқотлар эса археологик муаммоларни математик шакллантириш ва ечиш йўлларини кўрсатиб берди.

Пинборд техникаси

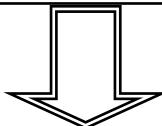
(инглизчадан: pin – маҳкамлаш, board – доска)
муаммони ҳал қилишга оид фикрларни тизимлаштириш
ва гурухлашни амалга оширишга, коллектив тарзда
ягона ёки аксинча қарама-қарши
позицияни шакллантиришга имкон беради

Ўқитувчи таклиф этилган муаммо бўйича ўз нуқтаи назарларини баён қилишни сўрайди. Тўғридан-тўғри ёки оммавий ақлий хужумнинг бошланишини ташкил қиласи (рағбатлантиради)

Фикрларни таклиф қиласи, мухокама қиласи, баҳолайдилар ва энг оптималь (самаравали) фикрни танлайдилар. Уларни таянч хуносавий фикр (2 та сўздан кўп бўлмаган) сифатида алоҳида қоғозларга ёзадилар ва доскага маҳкамлайдилар

Гурух намоёндалари доскага чиқадилар ва маслаҳатлашган ҳолда:

- 1) яққол хато бўлган ёки тақоррланаётган фикрларни олиб ташлайдилар;
- 2) баҳсли бўлган фикрларни ойдинлаштирадилар;
- 3) фикрларни тизимлаштириш мумкин бўлган белгиларини аниқлайдилар;
- 4) шу белгилар асосида доскадаги барча фикрларни (қоғоз ва рақамида кўрсатадилар: коллективнинг ягона ёки қарама-қарши позициялари ишлаб чиқилади.
- 5) уларнинг ўзаро муносабатларини чизиқлар ёки бошқа белгилар ёрдамида кўрсатадилар: коллективнинг ягона ёки қарама-қарши позициялари ишлаб чиқилади.

“Блиц – сўров” усули

“Блиц–сўров” усулидан фойдаланишининг мақсади: Талабаларда мантиқий фикрлаш, фан юзасидан берилган маълумотлар орасидан кераклигини ажратадилар. Фикрларни олиш қобилиятини шакллантириш, ўзгалар фикрини хурмат қилиш ва уларга ўз фикрини ўтказа олиш, бошқалар билан ҳамфикр бўла олиш каби кўнималарни, тарихий жараён кетма–кетлигини аниқлаш орқали шакллантириш.

Ўтказиш технологияси:

Ушбу технология бир неча босқичда ўтказилади:

1. Ўқитувчи талабаларга ушбу машғулот, бир неча босқичда ўтказилиши ҳақида тушунча беради. Ҳар бир босқичдаги вазифани бажаришга аниқ вақт берилиши ва ундан унумли фойдаланишлари кераклиги ҳақида огоҳлантиради. Тарқатма материаллар тарқатиб, талабаларга уни синчиклаб ўрганиш зарурлигини айтади.

2. Талабалар дастлаб тарқатма материалдаги “Якка баҳо” бўлимига ўзининг шахсий фикри асосида мантиқий кетма–кетлигини рақамлар билан белгилаб чиқади. Унга 5 минут ажратилади.

3. Талабаларнинг якка тартибдаги ишлари тугагач, ўқитувчи улардан 3 кишидан иборат кичик гуруҳлар тузишини сўрайди. Улар ҳамфирлиқда тарқатма материалдаги “Гуруҳ баҳоси” бўлимига рақамлар билан белгилаб чиқадилар. Унга 5 минут ажратилади.

4. Барча кичик гуруҳларда ишлар тугагач, ўқитувчи ҳаракатлар кетма–кетлиги бўйича тўғри жавобни беради ва талабалар “Тўғри жавоб” бўлимига рақамларни ёзиб чиқадилар.

5. Ўқитувчи “Тўғри жавоб” бўлимида берилган рақамлар билан “Якка баҳо” ва “Гуруҳ баҳоси” бўлимидаги рақамларни солиштириб, катта–кичиклигини айириб, фарқини чиқариб, “Якка хато” ва “Гуруҳ хатоси” бўлимларига ёзишларини сўрайди.

6. Ўқитувчи якка ва гуруҳ хатоларининг умумий сони бўйича тушунча беради ва уларни алоҳида шарҳлайди.

7. Талабалар тарқатма материалда берилган баллар асосида ўз баҳосини чиқарадилар ва улар журналга қайд қилинади.

8. Машғулот якунлангач, ўқитувчи машғулотни ўтказиш жараёнида талабаларнинг ва гуруҳларнинг фаолияти тўғрисида ўз фикрини билдиради.

Археологик даврлаштириш (“блиц-сўров” услуби)

Гуруҳ баҳоси	Гуруҳ хатоси	Тўғри жавоб	Якка хато	Якка баҳо	Даврлар номи
					Мезолит
					Илк темир даври
					Бронза
					Ўрта асрлар
					Неолит
					Энеолит
					Антик
					Ашель
					Архаик
					Олдувай

6-5 тўғри жавоб "қониқарли"

8-7 тўғри жавоб "яхши"

9-10 тўғри жавоб "аъло"

III. НАЗАРИЙ МАШҒУЛОТ МАТЕРИАЛЛАРИ

1-МАВЗУ: Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичи

РЕЖА:

- 1.1. Ўрта Осиё археологиясининг долзарб муаммолари фанининг инсон ва жамият тарихи билан узвий боғлиқлиги.
- 1.2. Ўрта Осиё археологиясининг долзарб муаммолари ҳақидаги билимларни қарор топишни.
- 1.3. Мавжуд илмий адабиётлар ва замонавий назариялар ҳамда олиб борилаётган тадқиқот ишиларини ўрганишини моҳияти ва аҳамияти.

Таянч иборалар: Ўрта Осиё, археология, долзарб, фан, инсон, жамият, тарих, илмий, замонавий, назария.

1.1. Ўрта Осиё археологиясининг долзарб муаммолари фанининг инсон ва жамият тарихи билан узвий боғлиқлиги.

Ўтмишни ўрганишда археология ва тарих фанлари мухим ўринни эгаллайди. Улар мустақил фан соҳалари бўлсада, бир - бири билан чамбарчас боғлиқ. Улар бир обьектни, яъни ўтмишни турли услубларда тадқиқ қиласидилар. Ўтмиш воқеаларини тарих ёзма ва моддий манбалар асосида ўрганса, археология асосан, моддий манбалар-топилмалар асосида ўрганади.

Кишилик жамияти тарихини тиклашда археологиянинг ўрни бекиёсdir. Археология қадимги моддий маданият манбаларини ўрганиш жараёнида турли услублардан, айниқса аниқ фанларнинг ютуқларидан унумли фойдаланади. Бу фанлар - география, геология, ботаника, зоология, химия, биология, физика, антропология, этнография, топонимика, астрономия ва бошқалардир.

Ўзбекистонда археологиянинг фан сифатида шаклланиши узоқ тарихий жараённи ўзида қамрайди. Ўзбекистоннинг археологик жиҳатдан ўрганилиш тарихини З даврга бўлиш мумкин:

Биринчи даври XIX асрнинг иккинчи ярмидан 1917 йилгача давом этган. Бунда Россия Туркистон шароитларини ўрганиш учун дастлаб турли экспедициялар юборган. Улар Ўзбекистоннинг тарихий ёдгорликлари тўғрисида ҳам маълумотларни тўплаганлар. Бу тўпланган маълумотлар француз ва немис тилларига таржима қилинган ва уларда Ўзбекистон тарихи ва меъморий обидалари ҳакида фикрлар билдирилган.

XIX асрнинг иккинчи ярмида Ўрта Осиё Россиянинг мустамлакасига айлангач, моддий ёдгорликларни кенгроқ ўрганишга киришди. В.В.Бартольд, В.А.Жуковский, Н.И.Веселовский каби шарқшунос олимлар ҳамда А.Л.Кун, П.И.Лерх, В.Л.Вяткин, И.Т.Пословский, Н.П.Остроумов ва бошқа ҳаваскорлар Ўрта Осиё археологияси ва тарихини ўргандилар.

1870 йилда Тошкентдаги эски қалъя яқинида, Афросиёб ҳаробаси ёнида чақмоқтош нуклеуси (тош ўзаги), тош қиргич топилди. 1896 йилда Тошкент атрофидан топилган тош болғага ўхшаш топилмалар Оренбург ва Иссиққўл худудларидан ҳам топилди. Бу топилмалар ўша давр учун катта аҳамиятга эга бўлиб, ибтидоий одам излари ҳакида дарак берган.

1895 йилда В.В. Бартольд раҳбарлигида **Туркистон ҳаваскор-археологлар тўгараги** ташкил этилди, у 1917 йилгача фаолият кўрсатди. У дастлаб Ашхабодда ташкил қилиниб, кейинчалик Самарқандга кўчирилган. Тўгаракга турли касб эгалари аъзо бўлган. Улар ўлкадаги археологик ёдгорликларни ўрганиш ишига эътибор бериб ва дастлабки ютуқларни кўлга киритганлар. 1896 йилда Тошкентда тўгарак музейи ташкил қилинди. Унинг раҳбари Н.П.Остроумов бўлган. Тўгаракда маҳаллий ҳаваскорлардан Акром Полвон Асқаров, Мирза Буҳаров, Мирза Абдулин, Хафиз, И.Мирмуҳамедовлар фаол иштирок қилганлар. Тўгарак аъзолари турли худудлардан археологик материаллар тўплаганлар.

Иккинчи давр З босқичга бўлинади:

1-босқич. 1917 йилдан 1938 йилгача давом қилган. Шўролар ҳокимияти моддий ёдгорликларни саклаш ва ҳимоя қилиш чораларини кўрдилар. 1918 йилда Моддий Маданият тарихи Россия Академияси тузилди. Унга барча

археологик, санъат, маданият, ва меъморчилик ёдгорликларини хисобга олиб, давлат ҳимоясига ўтказиш вазифаси қўйилди.

1920 йил 27 ноябрда Тошкентда музейлар, қадимги ёдгорликларни асрарш, санъат ва табиатни муҳофаза қилиш Туркистон Комитетини ташкил қилиниши (Туркомстарис) Ўзбекистон археологиясининг шаклланишида муҳим роль ўйнади.

2-босқич 1938 - 1945 йиллар бўлиб, бу даврда Ўрта Осиёning ижтимоий тузуми масаласи муҳокама этилди. Тарихчилар орасидаги “Ўрта Осиёда абадий феодализм ҳукмрон бўлган” деган ғояси рад этилиб, Ўрта Осиёда кулдорлик тузуми мавжуд бўлганлиги тасдиқланди.

Археологик тадқиқотларни кенгайтириш мақсадида Ўрта Осиё ҳудудида 5та экспедиция ташкил қилинди:

1. 1933 йилда М.Е.Массон бошчилигидаги Термиз археология экспедицияси;
2. 1937 йилда А.Н.Бернштам раҳбарлигига Еттисув археологик экспедицияси;
3. 1937 йилда С.П.Толстов раҳбарлигига Хоразм археологик экспедицияси;
4. 1934 йилда Б.А.Латинин раҳбарлигига Фарғона археологик экспедицияси;
5. 1937 йилда В.А. Шишкин раҳбарлигига Қуи Зарафшон археологик экспедицияси.

Шулардан 4 таси: Термиз, Хоразм, Қуи Зарафшон, Фарғона экспедициялари ўз фаолиятини Ўзбекистон ҳудудида олиб борганлар.

1939 йилда Тошкент Давлат университетининг Тарих факультетида Археология кафедраси ташкил қилинди ва кадрлар тайёрлана бошланди. 1943 йилда Ўзбекистонда Фанлар Академияси Тарих институти қошида археология бўлими тузилди. Археолог олимларнинг ўзаро ҳамкорлиги натижасида археологик тадқиқотлар кўлами кенгайди. Масалан: 1937 йилда В.А.Шишкин Бухоро воҳасининг ғарбий қисмида археологик изланишлар олиб борди. 1938 йили А.П.Окладников Р.Парфёнов отряди таркибида

Сурхондарёning Бойсун тоғининг Тешик-тош ғорида қазишмалар олиб бориб, палеолит даврига оид макондан неандерталь одам суяги қолдиқларини топди. 1939 йилда М.Е.Массон Катта Фарғона канали худудида археологик кузатув ишларини олиб борди. А.И.Тереножкин 1939-1940 йилларда Тошкент яқинидаги Оқтепа ва Тошкент каналини қуришда археологик кузатув ишларини олиб борди.

З-босқич 1945 йилдан 1991 йилгача давом этган. Бу даврда археологик тадқиқот ишларида кўплаб ўзгаришлар кузатилган. Куйи Зарафшон экспедицияси ишини Ўзбекистон ФАнинг Бухоро экспедицияси, Еттисув экспедицияси ишини 1944-49 йилларида Тянь—Шань-Олой экспедицияси, 1951—55 йиллари эса Қирғизистон археологик этнографик экспедицияси давом қилдирди. 1946 йилдан 1952 йилларгача Фарғона археологиясини А.Н.Бернштам раҳбарлигига Помир-Олой ва Помир-Фарғона экспедиляри ўрганганд. 1947 йилдан бошлаб Самарқанд давлат университети экспедицияси ибтидоий тарих соҳасида муҳим маълумотларни қўлга киритди. Я.Ғ. Ғуломов ва В.А. Шишкінлар раҳбарлигига Ўзбекистон Фанлар Академиясининг Ўзбекистон археология экспедициясининг иш фаолияти кенгайди. Бу экспедициянинг кўпгина отрядлари Сурхондарё, Самарқанд, Бухоро ва Тошкент воҳаларида ҳамда Фарғона водийсида археологик тадқиқотлар олиб борганлар.

1.2. Ўрта Осиё археологиясининг долзарб муаммолари ҳақидаги билимларни қарор топиши.

Археологик тадқиқот олиб боришининг ҳарактеригина эмас, балки унинг техник таъминотида ҳам ўзгаришлар юз берди. Жумладан, Хоразм археологик экспедициясида урушгача туялардан фойдаланилган бўлса, кейинчалик, автомашина ва авиация қўлланилди. Археологик ёдгорликлар ёшини ва таркибини аниқлашда физикада янги радиокорбон анализ, кучайтирилган микроскоплар ёрдамида ибтидоий қурол—аслаҳаларнинг хўжаликда қўлланиш функцияларини аниқлаш услублари ишлаб чиқилди.

1970 йилда Ўзбекистон Фанлар Академияси қошида Археология институтининг ташкил қилинди. Институт кадрлар тайёрлаш ва илмий тадқиқот ишларини олиб борилишида муҳим аҳамият касб этди.

Ўзбекистон археологиясининг ривожида С.П.Толстов, М.Е.Массон, М.М.Дъяконов, А.П.Окладников, М.М.Герасимов, В.Г.Григорьев, А.Ю.Якубовский, Я.Ғ.Ғуломов, М.П.Грязнов, А.Н.Бернштам, А.И.Тереножкин, Б.А.Латинин, А.М.Беленицкий, В.А.Шишгин, В.М.Массон, Б.А.Литвинский, Г.А.Пугаченкова, П.И.Альбаум, И.А.Итиналарнинг ҳиссаси катта бўлди.

XX асрнинг иккинчи ярмида Ўрта Осиёда археологларнинг катта гуруҳи етишиб чиқди: А.Асқаров, А.Муҳаммаджонов, Ў.Исломов, Ю.Ф.Буряков, Р.Х.Сулаймонов, Э.В.Ртвеладзе, А.Кабиров, А.С.Сагдуллаев, Н.Неъматов, И.Ахоров, В.И. Сарианиди, К.Акишев, Х.Олтмишбоев, А.В.Виноградов, В.Н.Ягодин, О.К.Бердиев, М.Р.Қосимов, Т.Мирсоатов, М.Жўрақулов, Т.Ширинов, М.Исомиддинов, Е.Б.Бижанов, М.Мамбетуллаев, Ғ.Ходжаниёзов ва бошқалар. Олимларнинг олиб борган тадқиқотлари Ўзбекистон археологияси ривожланишида муҳим босқич бўлди.

3. Ўзбекистон мустақиллиги даври 1991 йилдан бошланади. Вазирлар Маҳкамасининг 1998 йилда Тарих институти фаолиятини такомиллаштиришга қаратилган тадбирлари, Буюк ипак йўли тарихини кенг тадқиқ қилиниши юзасидан олиб борилган ишлар археологик тадқиқот ишларининг янада жонланишига сабаб бўлди.

Хорижий давлатлар билан ҳамкорлик самарали бўлмоқда. Япон олимлари Сурхондарё худудида, Австрия олимлари Қоралпоғистон худудида, Россия олимлари Хоразм ва Тошкент худудларида тадқиқот ишлари олиб бормоқдалар.

Хозирда Ўзбекистон археологиясини ўрганиш анча яхши йўлга кўйилган. Бу иш билан маҳсус институтлар, университетлар, педагогика институтлари ва турли бўлимлар шуғулланмоқдалар.

Сўнгги ўн йилликда маданият ва тарихий ёдгорликларни қайта рўйхатга олиш ишлари амалга оширилмоқда. Бу эса ёдгорликларни

мухофаза қилиш ишларига анча самарали таъсир кўрсатмоқда. XX асрнинг 90- йилларида ёдгорликларнинг 7216 таси ҳисобга олинган. Шулардан 1595 таси меъморий ёдгорликлар, 3106 таси маҳобатли санъат асарлари, 2115 тасини археологик ёдгорликлар ташкил этди. Улардан 1831 таси республика миқёсидаги давлат мухофазасига олинган бўлиб, 513 таси меъморий обидалар, 98 таси маҳобатли санъат асарлари, 1213 таси археологик ва 27 таси тарихий ёдгорликлардир. Бундай ёдгорликлар айниқса, Самарқанд (997), Бухоро (804) , Қашқадарё (592), Тошкент (562), Фарғона (512) вилоятларида кўп. Республикамиздаги археологик ёдгорликларни сақлаш бугунги кунда қонун 2009 йил 16июнда қабул қилинган. У Археология мероси объектларини мухофаза қилиши ва улардан фойдаланиш тўғрисида деб номланади. Унда археологик объектлар давлат томонидан мухофаза қилинини қонунлаштирилган.

Бу мамлакатимиз бутун ҳудуди қадимий маданият ва цивилизация ўчоғи бўлганлигидан далолат беради.

Археолог олимлар Ў.И.Исломов ва К.А.Крахмаллар Ўрта Осиё минтақасининг ўзига хос геологик тузилишини, яъни тоғлик, адирлик ва пасттекисликлардан иборат эканлиини ҳисобга олиб, ундаги геотектоник ва геомагнит ҳодисаларни радиомагнит методлари орқали ўргандилар. Натижада олимлар пасттекисликлардаги химиявий ўзгаришлар тоғлик ҳудудларга нисбатан секин кечишини исботладилар ва палеолит даври ёдгорликлари учун илгари белгиланган саналарни 500-600 минг йилга қадимилаштирилар. Бу эса, жаҳон миқёсида катта янгилик бўлди.

Археологик илмий тадқиқот ишларининг иккинчи босқичда ёдгорлик ҳақида маълумотлар тўпланади. Биринчи, навбатда ёдгорлик тўғрисидаги афсоналар ва ривоятлар сўраб суриштириш ишларини олиб борилади ва унинг сиртида сакланиб қолган моддий ашёлар илмий таҳлил қилиниб, дастлабки хulosалар ясалади. Кейин ёдгорликнинг даври ва унинг босқичлари, маданий қатламлари тўғрисида умумий маълумотга эга бўлиш мақсадида ёдгорликнинг бир қисмида шурф солинади. “Шурф” немисча сўз бўлиб, қазимоқ, деган маънони англатади. Шурф квадрат ёки тўғри

тўртбурчак шаклидан иборат бўлиб, томонлари икки ва ундан ортиқ ҳатто ўн метрдан ортиқ бўлиши мумкин.

Археология илмий тадқиқот ишининг охирги босқичида ёдгорликда кенг кўламли қазишма ишлари олиб борилади. Ҳар қандай стратиграфик қазиш ишлари ёдгорликнинг материқ, яъни ернинг соз тупроқ қисмига қадар қазиб тушилади. Айрим ҳоллардагина планиграфик қазиш ишлари олиб борилиши мумкин. Планиграфик қазишма ишлари маълум даврга оид иншоотларни ўрганишга қаратилган бўлиб, кўпинча ёдгорликнинг юқоридаги маданий қатламларини ўрганишда фойдаланилади.

Маданий қатламларда инсониятнинг турмуши тарзи, хўжалик ва ғоявий фаолияти излари сақланиб қолган. Бу қатламлар йиллар, асрлар давомида аста-секин тўпланиб борган. Археологик ёдгорликларда бир ёки бир неча ўнлаб маданий қатлам мавжуд бўлиб, уларнинг қалинлиги бир неча сантиметрдан 30-35 метрларгача бўлиши мумкин. Бу эса мазкур манзилгоҳда кишилар ҳаёт фаолиятининг қанча давом этиши билан боғлиқ.

Археологлар кундалик тадқиқот ишларининг натижаларини қайд қилиб борадилар. Тўпланган ашёвий манбалар тадқиқот ишларини олиб бораётган муассаса илмий лабораториясида қайта ишланади. Дастлаб топилмаларни муҳофазалаш ва тиклаш ишлари бажарилади. Кейин улар турлар бўйича ажратилиб, илмий таҳил этилади ва қазишма ишлари давомида ёзма қайдлари билан умумлаштирилиб мазкур ёдгорликнинг маълум худуд тарихини очиб беришидаги аҳамияти масалалари баён қилинади. Илмий тадқиқот ишлари якунинг тафсилотлари тадқиқотчи томонидан тегишли илмий муассасага ёзма ҳисобот берилади.

Археологияда қадимги даврлар тарихи табиий-географик шароит билан боғлиқ ҳолда тадқиқ қилинади. Археологияда бу “экофакт” ва “артефакт” тушунчалари билан ишлатилади.

1.3.Мавжуд илмий адабиётлар ва замонавий назариялар ҳамда олиб борилаётган тадқиқот ишларини ўрганишни моҳияти ва аҳамияти.

Ўрта Осиё ҳудудида ҳам ашел даврига оид ўндан ортиқ маконларда археологик қазиш ишлари амалга оширилган. Улардан Селенгур (Фарғона водийси), Кўлбулоқ (Тошкент), Қоратов I ва Лоҳутий I (Жанубий Тожикистон), Жаниш ва Достиқ (Жанубий Қозағистон) каби ёдгорликлар муҳим аҳамиятга эга. Уларнинг санаси мутлақ даврлаштириш асосида мил.ав. 700-200/150 минг йилликлар доирасида саналанади. Селенгур маконида Иккаласидан ҳам тошқотишмадан ясалган меҳнат қуроллари топилсада, Лоҳутий I нисбатан анча ривожланган маданиятга эга. Ҳозирги кунга кадар Ўрта Осиё ҳудудидан ашел даврга оид йигирмага якин осик турдаги ва гор-маконлар аникланиб уларнинг кўпилигига археологик қазиш ишлари олиб борилмоқда.

Селенгур макони Олой тизмасидаги Ҳайдаркон деган жойда жойлашган. Бу ёдгорлик дастлаб 60-йилларда ўрганилган 80-90 йилларда археолог олим Ў.Исломов ва унинг шогирди К.Крахмаллар тамонидан давом эттирилган ёдгорлиқда бешта маданий қатлам аниқланган. Униниг маданий қатламидан кўплаб тош қуроллари, ҳавон суюклари билан биргаликда энг қадимги одамларга тегишли суюклар топилган. Суюклар бош чаноқнинг юқори қисми, олти дона тиш ва елка суюк бўлакларидан иборат бўлган. Бу ердан жами 1417 дона тош қуроллари топилиб, шундан 852 таси учринди, 306 турли тош қуроллари ва 38 таси нуклеуслардан иборат. Тош қуроллари ҳар хил нуклеус, учринди, бир томони уриб учирилган чоппер ва бошқалардан иборат. Топиб ўрганилган суюклар йиртқич ҳайвон айиқ, бури, ёввойи чўчқа, буқа, тур, от, архар, буғи, насоргларникини ташкил этади. Бу ашел даврининг ноёб ёдгорликларидан биридир.

Ер шари юзасининг ярмидан кўпини батиал ва абиссал терригенли, органогенли, хемогенли ва вулканогенли чўқиндилар эгаллаб ётади. Шельфларда шаклланадиган чўқиндилар талайгина кам майдонларда ривожланганлар. Денгиз чўқиндилари ичida сузуб юрувчи музлар ва айсберглар томонидан келтирилган материалдан ҳамда шельфли, тоғли ва

қоплама музликлардан ҳосил бўлган гляциал-денгиз (музли - ва муз-денгизли) ётқизиқлари алоҳида аҳдмиятга эга. Худди шу чўкинди типлари Евросиё ва Шимолий Америка атрофларини ўраб олган ҳамма шимолий денгизларда ва Антарктида атрофидаги жанубий денгизларда ҳамда Субтропик Евросиё, Канала ва Аляска текисликларида кенг тарқалган. Бу чўкиндилар гил, суглинка, кўпинча зич, ноаниқ-қаватлашган, ўзида шағал, шебен, ғўлатош, валуна ва палахса тошлардан ташкил топтан. Қуруқликда улар мореналарга қабул қилинади, шунинг учун улар моренасимон деб ном олдилар.

Ётқизиқлар учта асосий кимёвий, органик ва ласси турда классификация қилинади. Булардан биринчи иккитаси кўпроқ геоархеологияга тегишли ҳисобланади. Лости ётқизиқлар энг кўп тур ҳисобланади. Улар ташкил топган қоя парчаларидан, бошқа ётқизиқлардан ёки тупроқ моддиятларидан яъники эрозиянинг тарихи тасвири, кўчиши ва сақланишидан иборат. Кўпчилик lostи ётқизиқларнинг шамолга ўхшаган (масалан қум тепаликлар), сув йўллари (масалан дарёчалар, денгиз бўйлари) ва гравитатсия (инқироз, кўчиш, емирилиш) воситалар ёрдамида сақлаб қолинади.

Мавзу бўйича такрорлаш учун саволлар:

1. Ўрта Осиё археологиясининг долзарб муаммолари фанининг инсон ва жамият тарихи билан узвий боғлиқлиги.
2. Ўрта Осиё археологиясининг долзарб муаммолари ҳақидаги билимларни қарор топиши.
3. Мавжуд илмий адабиётлар ва замонавий назариялар ҳамда олиб борилаётган тадқиқот ишларини ўрганишни моҳияти ва аҳамияти.

Адабиётлар руйхати

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Сайдов А.Х., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.

4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.
5. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўрта Осиё тарихи. Ўқув қўлланма. Т., 2004. pdf.
6. Ширинов Т.Ш. Ранняя городская культура эпохи бронзы Юга Узбекистана. Самарканд. 1993.
7. Mamarahimova B.I. Buyuk ipak yo`li - sivilizatsiyalararo muloqot yo`li. O'quv qo'llanma. Т. 2010. pdf.
8. Saidov Sh. J. Markaziy Osiyo xalqlari tarixi (Eng qadimgi davrlardan milodiy VII-VIII asrlargacha). O'quv qo'llanma. Т.: ToshDSHI. 2010. pdf.
9. Лунина С.Б. Археология Средней Азии. Учебное пособие. Ташкент. 1986. pdf.
10. Эшов Б.Ж. Ўрта Осиёнинг қадимги шаҳарлари тарихи. Дарслик. Тошкент. 2008. pdf.
11. Зубов А.А. Становление и первоначальное расселение рода “Homo”. Санкт-Петербург. 2011.
12. Рындина Н.В., Дегтярева А.Д. Энеолит и бронзовый век. Учебное пособие по курсу «Основы археологии». Изд. МГУ.2002.

Электрон манбалар:

13. www.history.ru
14. www.natura.com
15. www.archaelogy.ru
16. www.archaelogy.com

РЕЖА:

- 2.1. Ер юзи иқлимииннг ўзгариб туриши, музлашлар, маймуннинг одамга айланишининг экологик шароитлари.
- 2.2. Полицентризм ва моноцентризм мунозаралари
- 2.3. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари.

Таянч иборалар: плейстоцен, антропогенез, муаммо, ер, иқлим, музлаш, экологик, полигентризм, моноцентризм, гоминид, Хомо сапиенс.

2.1. Ер юзи иқлимииннг ўзгариб туриши, музлашлар, маймуннинг одамга айланишининг экологик шароитлари.

Инсон қадимдан ўзини хайвонот ва ўсимлик дунёси билан боғлиқлигини тушуниб етган. Бу тушунча илк диний эътиқод ва урф-одатлар билан боғлиқ ходисаларда табиатнинг инсон томонидан ўзлаштирила бошланганлигида шаклланади. Бунда маданият тараққиётининг экологик омилларига эътибор бериш лозим.

Ер шари юзасининг ярмидан кўпини батиал ва абиссал терригенли, органогенли, хемогенли ва вулканогенли чўкиндилар эгаллаб ётади. Шельфларда шаклланадиган чўкиндилар талайгина кам майдонларда ривожланганлар. Денгиз чўкиндилари ичida сузib юрувчи музлар ва айсберглар томонидан келтирилган материалдан ҳамда шельфли, тоғли ва қоплама музликлардан ҳосил бўлган гляциал-денгиз (музли - ва муз-денгизли) ётқизиқлари алоҳида аҳдмиятга эга. Худди шу чўкинди типлари Евросиё ва Шимолий Америка атрофларини ўраб олган ҳамма шимолий денгизларда ва Антарктида атрофидаги жанубий денгизларда ҳамда Субтропик Евросиё, Канала ва Аляска текисликларида кенг тарқалган. Бу чўкиндилар гил, сутлинка, кўпинча зич, ноаниқ-қаватлашган, ўзида шағал, шебен, ғўлатош, валуна ва палахса тошлардан ташкил топтан. Қуруқлиқда улар мореналарга қабул қилинади, шунинг учун улар моренасимон деб ном олдилар.

Ётқизиқлар учта асосий кимёвий, органик ва ласси турда классификация қилинади. Булардан биринчи иккитаси кўпроқ геоархеологияга тегишли ҳисобланади. Лости ётқизиқлар энг кўп тур ҳисобланади. Улар ташкил топган қоя парчаларидан, бошқа ётқизиқлардан ёки тупроқ моддиятларидан яъники эрозиянинг тарихи тасвири, кўчиши ва сақланишидан иборат. Кўпчилик lostи ётқизиқларнинг шамолга ўхшаган (масалан кум тепаликлар), сув йўллари (масалан дарёчалар, денгиз бўйлари) ва гравитатсия (инқизоз, кўчиш, емирилиш) воситалар ёрдамида сақлаб қолинади. Лости

ётқизиқларнинг одатий мисоллари (худди компонентлар ҳажмининг пасайишига асосланган) қум, лойқа ва гил. Геологик маълумотларда қоялар турлари адирликлар, қум уюmlари ва балчиқ уюmlаридан. Вулқонли ласти парчалари вулқон куллари, бўлаклари, қолдиқларидан иборат бўлса, пйроласти оқим бўлаклари ласти ётқизиқлар деб тушунилади. Қисқаси, улар бирмунча ғайриоддий геоархеологик контекстлардир. Шунингдек, улар вулканик ҳудудлар билан чегараланган¹.

Шунга қарамай улар археологик манзилгоҳларнинг шаклланиши ва стратиграфиясидаги муҳим аспектдан ташкил топган. Археологик вактда мисоллар тасвирлаш учун макон ҳисобланадиган Помпей тахминан 4мли вулканли ласти бўлаги (тефра) билан ўралаган ва вулқон қуйиндиси, вулқонли қум, лапилли (2-64мм) ва кул (2 мм) дан иборат. Сан-Сальвадорда, Ерен манзилгоҳида бир хил турдаги турар жойлар акс эттирилган, яъни тузулиши ва қишлоқ хўжалик ерлари бир неча метр тепа остида қўмилиб кетган эди. Шарқий Африка, Туркия, Жордон Рифт ва Жеоргиядаги манзилгоҳлардан топилган голоцен ва плейстоцен даврининг стратиграфияси ва саналарида водийларда сақланиб қолган вулқон ласти топилмалари асосий рол ўйнайди. Олдувай Горге, Гоби Фора, Гешер Бенот Яков ва Дманисе археологик ва инсоният яшаб қолган манзилгоҳлардан бир нечтаси бўлиб ҳисобланади.

Голоцен – музлашдан кейинги давр. Музлаш даври тугаши билан ҳозирги давр иқлими шаклланади. Музликлар шимолга чекиниб, турли кенгликларга хос ўсимлик ва ҳайвонот дунёси шаклланади. Ҳозир 14 минг йилдан буён иссиқ иқлим хукм сурмоқда. Сибир, Шимолий Америка, Шимолий Европа абадий музликлари, субарктик ўсимликлари ҳудудлари юзлаб кмларга шимолга чекинадилар.

Голоцен фаслининг боши эр авв 8-4 минг йилликлар Атлантик оптимум- (мўътадил) деб аталади. Ҳарорат анча иссиқ ва серёмғир бўлган. Саҳрова ҳам йилиги 300-400 мм ёмғир ёғган. Африкани марказидаги Чад кўли кенгайиб Каспий денгизига етган. Археологик жихатдан бу давр неолитга тўғри келади. Бу даврда дехқончилик билан чорвачилик ривожланиб, ишлаб чиқариш шаклланади. Бу даврда шимолий минтақаларда қурғоқчилик бўлади. Лекин 3 минг йилликнинг охирида қурғоқчилик хукмрон бўлади. У ерда ҳам бир замонлар Нил билан тенглашадиган дарё оқкан, уларнинг қирғоқларида тош қояларга чизилган петроглифлар топилган².

¹ John Barrett. *The Emergence of Civilisation Revisited* (*Sheffield Studies in Aegean Archaeology*) edited by John C. Barrett and Paul Halstead. Sheffield, 2005.

² John Barrett. *The Emergence of Civilisation Revisited* (*Sheffield Studies in Aegean Archaeology*) edited by John C. Barrett and Paul Halstead. Sheffield, 2005.

2.2. Полицентризм ва монополиялар

Энг қадимги петроглифлар эр авв 6-7 минг йилликка оид бўлиб, фил, жирафалар тасвири, ҳайвонлар уйури ҳам учрайди. Бу ҳайвонларни овловчи аҳолининг қиёфаси негроидларга ўхшайди.

- 1) Неолит даври эр.авв. 4 минг йилликка оид суратлар, бу ерда чорвачилик манзарасини кўришимиз мумкин.
- 2) Эр. авв. 1200 йил отлар тасвири учрайди. От Марказий Осиёning шимолий худудларида хонакилаштирилган.

Эр авв 2 минг йилликнинг 2 ярмида ва ундан олдин Ямная, Катаомбная, Андроново маданиятининг вакиллари чорвадор аҳолиси отбоқарлик саънатини дунёга тарқатади.

Ямная – Ўра, Ёрма гўр,
Катаомбная – Лахад,
Андроново – Ёғочдан қабр қилган.

Палеографларнинг кузатишига кўра Қизилқум манзараси мил. авв. 4 минг йилликларда яшнаган жой бўлган. Амударё, Сирдарё, Зарафшон серсув бўлиб, Каспийга қуйилган. Бу миңтақаларда ёввойи хўқиз (тур) доимиийлик иқлимига мослашган ҳайвонлар юрган.

Жанубий Туркманистондаги Копетдоғ серсув бўлиб, бу ерда Жойтун маданияти шаклланади. Жойтун шимолий худудда кенг қўламда топилган Калтамиор маданияти билан чегарадош бўлган. Калтамиор маданиятининг овчи, термачилик аҳолиси нам шимолий миңтақаларга чекиниб ўрта кенглик ўзлаштирилди. Натижада ғарбий йуналишда шарқий Европа худудига етиб боради.

Бухоро воҳасининг ғарбий худудларидан ғарб томон кўчиб кетган Зарафшон дарёсининг етаклари топилган. Асосийси оёқ оғитма деб аталади. Унинг қирғоғида 80 метрлик жар ёқасида эр авв 4 минг йиллик охирига оид Калтамиор маданиятига мансуб манзилгох топилган. Бир замонлар бу манзилгох Зарафшон дарёси етагида ҳосил бўлган кўл атрофида пайдо бўлган. 6 минг йил мобайнида юз берган тиктоника ўзанни 80 метрга ўсиб кетган.

Ҳозир ҳам Ўрта Осиё майдони сейсмологларнинг хабарига кўра йилига ўрта ҳисобда 1 смга ўсиб бормоқда, жумладан, Орол денгизини туби ҳам.

Қўй билан сигир биринчи бор Яқин Шарқда хонакилаштирилди. Икки ўркачли түя айнан Калтамиор маданияти вакиллари томонидан хонакилаштирилган.

Европада ҳам 4 та салқин нам фасллар аниқланган, буларнинг санаси эр авв 3700-3100, 2600, ва 2 чи минг йилликларга тўғри келади. Асосий музлаш ғарбий Европада 3 минг йиллик бошига тўғри келади. Бу фаслда қурғоқчилик авжига чиқади. Кўп маданият марказлари талофатга учрайди. Шунинг натижасида Марказий Осиёда БМАК маданияти (Бақтрия, Марғиёна) пайдо бўлди.

Сополлитепа, Жарқўтон, Гонур, Тоголок, Даشتли 3 ва бошқа илк шаҳарлар айнан шу кўчишнинг оқибатида Ўрта Осиёга Яқин Шарқ

маданиятини олиб киради. Археологик ма.даниятларнинг ўзгаришлари, ёзув шу ерда ёзув бор.

Мисол: қишида Дунай дарёсини муз қоплаб уни устидан от ва пиёдалар ўтиб юради. Бир замонлар Жанубий Арабистонда Сабий подшолиги бўлган, ўша даврга оид ҳозир қуриб ётган дарёда катта эр авв 9 асрга оид тўғон топилган, 2чи тўғоннинг бўйи 600 метр.

Қадимий Хитой, Миср, Европа манбаларда ҳам эр авв 3 минг йилликнинг 1 ярмида иқлим ўзгариб турган.

Каспий денгизининг сатҳи ҳозиргидан 80 метр баланд бўлган. Эр авв 7 минг йилликда эса унинг сатҳи ҳозиргидан 20 метр пастда бўлган.

Европа ҳудудлари голоценнинг иссиқ фаслида Алп тоғларининг ўрмонлари чегараси ҳозиргига нисбатан 1 км баланд бўлган³.

Атлантик Плювиял даврида Ўрта Осиё ҳудуди ҳарорати иссиқ бўлган минтақасида кўпроқ ёмғир ёккан. Шу даврда Ўрта ер денгизининг шарқий ҳудудларидан Европага , шимолий Африкага , жанубий Осиёга мегалитлар маданияти тарқала бошлади. (Долмек, Мекгюр, Кромлеклар).

Мегалит – улкан тошлардан қурилган иншоотлар.

Сибир ҳудудларида мамонтлар голоцен даврининг бошида 12 -10 минг йил олдин қирилади. Бу даврда Марказий Осиёда қурғоқчилик хукм суради. Иссиқкўл кўлининг транзгрессияси қузатилади. Яқин шарқ, Ўрта шарқни сугориб турган циклонлари шимолга силжийди.

Голоцен даврида унинг бошида (13-6 минг йиллик) музликларни эриши натижасда жаҳон океанларининг сатҳи ҳар минг йил мобайнида 9 смга кўтарилиган. Европа ҳудудларида Қадимий голоцен фаслида қурғоқчилик юз бера бошлайди. Англия Европадан ажраб қолади, Аляска Камчаткадан ажраб қолади. Охирги 4 минг йилда океан сатҳи 1 метрдан 4 метргача кўтарилиб келмоқда.

2.3. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари.

Мазкур мазуни ўрганиш жараёнида қуйидаги масалаларга эътибор бериш лозим: Этник географияси (этногеография) нима? Этнос ва ҳудуд. Қабила ва элатларнинг жойлашуви хусусиятлари ва табий мухит. Ҳўжалик (иқтисодий)-маданий типлар шаклланишининг экологик омиллари. Этнография ҳариталардаги ўтмиш ва замонавий ҳалқларнинг ҳудудий жойлашуви.

Иптидоий жамият тарихидан бошлаб инсон табиатдан ўз мақсадларида фойдаланган (ўрмон, дарё, кўллар ўраб тургантеварак атрофдаги мавжуд хом ашё, ўсимликлар, мева, хайвонот дунёси, табий озиқ-овқат захиралари ўзлаштирилган). Ўзлаштирувчи ҳўжаликлар ривожланган даврларда ўруғ ва қабила аъзолари муайян ҳудудда истиқомат қилган. Уларнинг ҳудудий жойлашуви қон – қариндошлиқ тамойилларига асосланган бўлиб, у ёки бу туманда фақат қариндош уруғ вакиллари истиқомат қилган. Ўзлаштирилган ҳудудлар ўртасида шартли чегаралар мавжуд бўлган.

³ John Barrett. The Emergence of Civilisation Revisited (Sheffield Studies in Aegean Archaeology) edited by John C. Barrett and Paul Halstead. Sheffield, 2005.

Этногеография ахолининг худудий жойлашуви хусусиятларини, уруғ, қабила, этник гурухлар, элатлар ўртасидаги ўзаро муносабатлар ва турли тарихий даврларга хос жамиятга табий-географик омилларнинг таъсири ҳамда ижтимоий-иктисодий омилларнинг ахамиятини ўрганади. Географик шароит инсоннинг меҳнат усуулари моддий маданият, турмуш тарзи ва умуман хаётига таъсир қилган⁴.

Қадимги даврларда жамоалар турлича табий шароитда жойлашиши ва атроф-теваракга мослашиши туфайли уларнинг хаётида турли шакллардаги хужалик маданиятлар вужудга келган эди. Мисол тариқасида денгиз, кўллар, дарёлар атрофларида жойлашган қабилалар хаётида балиқчилик, дашт, тоғ олди ва тоғли туманларда жойлашган ахолисида овчилик устунлик қилган эди ёки балиқчилик, овчилик ва термачилик комплекс тарзда ривожланган. Шунингдек, ишлаб чиқарувчи хўжаликларнинг (дехқончилик, чорвачилик) шаклланишига иссиқ иқлим, хосилдор ерлар, ёввойи бошоқли ўсимликлар ва майда шоҳли хайвонларнинг табиатда мавжудлиги асос бўлган. Дехқончилик совуқ иқлим ерларда ёки қалин ўрмонлар, бутазорлар эгаллаб олган худудларда ва чўлларда ривож топмаган.

Хўжалик – маданий типлар жамоаларда устувор ишлаб чиқариш билан боғлиқ бўлиб, муайян уруғ, қабила, этник гурухлар ва элатларнинг теварак – атрофдаги алоқа хусусиятларини белгилайди.

Хўжалик – маданий типларнинг таърифида уй-жойлар, меҳнат куроллари, хунармандчилик маҳсулотлари, уй-рўзгор ва маданий буюмларга эътибор бериш лозим. Хўжалик - маданий типларнинг умумийлиги яқин географик мухит билан боғлиқ бўлиб, табий шароит ижтимоий – иқтисодий тараққиёт қишлоқларнинг турмуш тарзи, моддий маданияти ва маълум даражада маънавий маданиятга таъсир қилган.

Юқорида айтиб ўтилгандек мазкур масалани ўрганиш жараёнида табий шароит ва иқлим хусусиятларига эътибор бериш лозим. Мисол тариқасида иссиқ иқлим шароитида дарё вохаларида дастлаб лалмикор дехқончилик ва сўнг суформа дехқончилик тарқалган.

Кўп жихатдан хўжалик-маданий типларнинг бирлиги ва ўзаро боғлиқлиги тарихий этнографик вилоят ёки тарихий-маданий вилоятларнинг шаклланишига хизмат қилган. Маълум худудларда жойлашган, узоқ тарихий даврлар мобайнида ўзаро алоқаларда бўлиб, умумий моддий ва маънавий маданиятни яратган ахоли гурухлари тарихий – маданий вилоят дирасида бир одатлар, эътиқодлар, шунингдек тил ҳамда этник яқинлик бирлаштирган⁵.

Атлантик плювиял даврида Ўрта Осиё саҳроларида йилига 250-450 ммга қадар қор ёғиб турган, ҳарорат ҳозиргидан 8-10 гр паст бўлган. 3-2 минг йилликларда иқлим қуриб ҳарорат кўтарилади. Жойитунни ўрнини Анов 1 эгаллайди. Даشتда энеолит, бронза даврига оид манзилгоҳлар ташкел топади. Эр авв 2 минг йилликларда эса Ўрта Осиёнинг жанубий худудларида БМАК маданияти шаклланади. Даشتда эса шимолий кўчманчи Андроново

⁴ Paul Goldberg and Richard I. Macphail. Practical and theoretical geoarchaeology. Blackwell publishing. 2006.

⁵ Paul Goldberg and Richard I. Macphail. Practical and theoretical geoarchaeology. Blackwell publishing. 2006.

маданияти кириб келади. Охирги 4 минг йил ичида 7 та нам фасл кузатилган. Булар эр авв 1900,1300, 760, 20, ва эрамизни 920,1120, 1700 йиллардан бошланган. Бу фасллар натижасида ўтроқ дәхқончилик гоҳ кенгайиб гоҳ торайиб борган. Хоразм экс-си Сариққамиш атрофида ҳаёт кечирган. Бу худудда суви эр авв 2 минг йилликда қурийди. Эр авв 8-7минг йилликларда Ўзбойдан Сариққамишга яна сув кела бошлайди ва бу худудда сакларга мансуб Құйисой манзили топилган. Эр авв VI асрдан бошлаб эса Кўзалиқир , Қалалиқир шаклланиб қадимги Хоразм маданияти шаклланди.

Мавзу бўйича такрорлаш учун саволлар:

1. Плейстоцен даври ва антропогенез муаммолари.
2. Ер юзи иқлимиининг ўзгариб туриши, музлашлар, маймуннинг одамга айланишининг экологик шароитлари.
3. Полицентризм ва моноцентризм мунозаралари.
4. Хомо сапиенс келиб чиқишининг муаммоси.
5. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари.

Адабиётлар руйхати

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Saidov A.X., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.
5. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўрта Осиё тарихи. Ўқув қўлланма. Т., 2004. pdf.
6. Ширинов Т.Ш. Ранняя городская культура эпохи бронзы Юга Узбекистана. Самарканд. 1993.
7. Mamarahimova B.I. Buyuk ipak yo`li - sivilizatsiyalararo muloqot yo`li. O'quv qo'llanma. T. 2010. pdf.
8. Saidov Sh. J. Markaziy Osiyo xalqlari tarixi (Eng qadimgi davrlardan milodiy VII-VIII asrlargacha). O'quv qo'llanma. T.: ToshDSHI. 2010. pdf.
9. Лунина С.Б. Археология Средней Азии. Учебное пособие. Ташкент. 1986. pdf.
10. Эшов Б.Ж. Ўрта Осиёнинг қадимги шаҳарлари тарихи. Дарслик. Тошкент. 2008. pdf.
11. Зубов А.А. Становление и первоначальное расселение рода “Homo”. Санкт-Петербург. 2011.
12. Рындина Н.В., Дегтярева А.Д. Энеолит и бронзовый век. Учебное пособие по курсу «Основы археологии». Изд. МГУ.2002.

Электрон манбалар:

13. www.history.ru
14. www.natura.com
15. www.archaelogy.ru
16. www.archaelogy.com

3-мавзу: Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари

РЕЖА:

- 3.1. Ўрта Осиёнинг мезолит даври маданиятлари муаммолари.*
- 3.2. Неолит даври ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг шаклланиши
масалалари.*
- 3.3. Неолит даври ижтимоий муносабатлари.*

Таянч иборалар: мезолит, давр, тавсиф, ўзгариш, хўжалик, моддий, маданият, микролит, локал, неолит, дехқончилик, манзилгоҳ, тош қуроллар, ҳунармандчилик, ижтимоий.

3.1. Ўрта Осиёнинг мезолит даври маданиятлари муаммолари.

Ўзбекистонда илк мезолит даврига оид манбалар XX аср бошларида топилган. Мезолит даврини системали ўрганишни А.П.Окладников бошлиб берган. Кейинчалик Катта ва Кичик Балхаш худудларида кўп қатламли мезолит даврига оид ёдгорликлар, Устюртда, Марказий Фарғонада, Қизилқум, Помирда мезолит ёдгорликлари қўплаб топилган.

А.М.Мандельштам, Х.Ю. Юсупов, Ю.А.Заднепровский, Ў.Исломов—Фарғонада, Е. Бижанов, В.Ягодин, А.Виноградов, Г.Ходжаниёзовлар Устюртда тадқиқот ишларини олиб бордилар. Лекин Ўзбекистон мезолити бошқа даврларга нисбатан кам ўрганилган. Ў.Исломов шу қунга қадар Ўзбекистон худудида ўрганилган ёдгорликларни учта —Фарғона, Тошкент ва Сурхандарё территориал хусусиятларга бўлди.

Қўшилиш макони Тошкентнинг ғарбида қадимги Бўзсув анҳорининг чап соҳилидан топилган. У ердан нуклеуслар, майда пароқачалар, қирғичлар ва ҳеч бир маконда учрамайдиган учбурчак шаклидаги қуроллар топилган. Қўшилишнинг маданий қатламидан топилган мазкур қуроллар сўнги тош даври қуролларига нисбатан ўзининг анча ихчамлиги ва қурол турларининг хилма–хиллиги билан ажралиб туради. Бу ердан топилган нуклеуслар ва қирғичлар Фарғонадаги Обишири I, Y, Аччикўл ва

Мачайдан топилган нуклеуслар ва қирғичларга ўхшаб кетади. Лекин Қўшилишдаги қуроллар анча қадимий архаик хусусиятга эгадир. Қўшилишдан топилган қуролларда ўзига хослик ҳам бор, яъни бу ерда геометрик шаклда ясалган қуроллар учрамайди. Шунингдек, Қўшилишда бошқа маконларда бўлган пичноқсимон пароқалар топилган эмас. Қўшилиш қуролларининг баъзилари Яқин ва Ўрта Шарқдаги Шанидавр, Палигавр, Гариф Камарбанддан топилган қуролларга ўхшаб кетади.

Фарғона водийсида ва унинг жанубидаги тоғли ҳудудларда мезолит даври маконлар анча кўп топилган. Шулар жумласига, Фарғона водийсининг жанубидаги Қатрон тоғидан топилган Обишир I ва Обишир V ғор–маконларини киритиш мумкин. Улар милоддан аввалги IX–XIII минг йиллликларга оидdir.

Обишир 1 ғор–макони Ҳайдаркон шаҳарчасидан 4-5 км шарқда жойлашган. У ернинг маданий қатламларидан микролитлар, бигизлар, қирғичлар, пичноқ қадамлари, нуклеуслар топилган. Улар бошқа жойлардан топилган мезолит даври қуролларига ўхшайди.

Обишир V ғор– макони эса Обишир 1 дан 200 метрча ғарбда жойлашган. У ерда 3 та маданий қатлам аниқланган. У ердан топилган меҳнат қуролларининг ишланиш техникаси Обишир 1 га ўхшайди. У ернинг қути маданий қатламларидан ок–қора ва кул ранг чақмоқтошдан ясалган микролитлар– пароқалар, пичноқ қадамлари, қирғичлар, кескичлар, тешгичлар, ўроқ–рандалар ва турли шаклдаги нуклеуслар топилган. Шунингдек бу ердан ёввойи ҳайвонларнинг парчаланган ва синдирилган суяклари ҳам топилган.

Кейинги йилларда Марказий, Жанубий ва Шарқий Фарғона ерларидан мезолит даври маконлари кўплаб топилган. Марказий Фарғонадан бу даврига оид 100га яқин жойдан маконлар топилган. Улардан Иттак қалъа, Шўркўл, Аччикўл, Янгиқадам, Бекобод, Замбор, Босқумлар диққатга сазовордир. У ерлардан хар хил шаклда ретушланган ва ретушланмаган нуклеуслар, қирғичлар, пароқалар, майда геометрик қуроллар топилган. Бу ерда кўпроқ майда нуклеуслар учраб, йирик нуклеуслар деярли учрамайди. Дарё

тошларидан олинган учриндилар ҳам бор. Бу ердан топилган меҳнат қуроллари қора, яшил, жигарранг чақмоқтош, сланец ва бошқа тошлардан ясалган. Бу ёдгорликлар очиқ жойдаги маконлар бўлиб, маданий қатламлар йўқ. Тадқиқотчилар фикрича, Марказий Фарғонадаги илк ва сўнгги мезолит даври маконлар ўша вақтнинг ўзидаёқ ташлаб кетилгач, бузила бошлаган. Ҳозирда бу жойлар кенг қум барханлари остида қолган. Лекин мезолит ва неолит даврларида бу ерларда кўллар бўлган. Ибтидоий одамлар шу кўл соҳилларда яшаганлар. Термачилик, овчилик, балиқчилик билан шуғулланганлар.

Марказий Фарғонада фақат тош даври ёдгорликлар мавжуд. Бошқа даврларга оид ёдгорликлар ва маданий қатламлар йўқ.

Тадқиқотчилар Марказий Фарғонадаги мезолит даври ёдгорликларини 2 грухини аниқлаб, унинг ривожланишидаги илк ва сўнгги босқичини аниқладилар. Илк мезолит даври милоддан аввалги IX—VII йилларга оид бўлиб, унга Иттак қалъа 2, Аччикўл 1,7, Янги қадам 1,2 ва Тойпоқ 1 маконлари киради.

Марказий Фарғонанинг сўнгги мезолит даври милоддан аввалги VI минг йилларга мансуб. Унга Аччикўл, Бекобод 3,4, Шўркўл 1, 2, Мадёр 11, Замбар 2, Тойпоқ 3,5,7 ва бошқа жой маконларни киритиш мумкин.

Мезолит даври хронологияси масалалари. Мезолит даври (юон. мезос-ўрта, литос-тош) - ўрта тош даври бўлиб, илк бор Аллен Браун томонидан (1883) палеолит ва неолит даврлари оралиғи тош қуроллари мажмуасини белгилаш мақсадида қўлланилган. Россия археологиясида дастлаб М.Я. Рогинский томонидан (1928) ишлатилган. ҳозирги пайтда ушбу атаманинг эквиваленти эпипалеолит ва голоен даври палеолити каби атамалар ҳам айрим ҳорижий мамлакатлар археологиясида қўлланилиб келинади.

Евросиё ҳудудларида археологик тадқиқот ишлари ютуқлари ҳозирги пайтда мезолитнинг даври ва саналини аниқлашга асос бўлиб хизмат қилган. Шунга кўра мезолитнинг нисбий (маконлар стратиграфияси-маданий қатлам) ва мутлоқ даврлаштириш асосида мил. авв. ХИИ-ВИИ/ВИ минг йиллар доирасида белгиланган. Бу сана бевосита Олд Осиё, хусусан, Ўрта Осиё

худудилари учун мос келади. Ер юзининг бошқа худудларида, хусусан, Евросиёнинг шимолий айрим жанубий (Осиё) минтақаларида мезолит даври анъаналари мил.авв. В/ИВ минг йилликларга қадар ҳам давом этганлиги маълум.

Мезолит даври табиат ўзгаришлари. Сўнгги палеолит даврининг Охирги босқичларида эр юзи табиий шароитида бошланган муҳим ўзгаришлар мезолит даврига келиб музлик эриб, иссиқ иқлим шароитининг қарор топиши билан якун топади. Мустьэ даврининг Охирги босқичи ва сўнгги палеолит даврларида эр шарининг шимолий қисмини қоплаган сўнгги вюрм (валдай) музлиги эриб, эр юзида глобал исиши бошланади ва плейстоен голоен билан алмашади. Замонавий қадимги иқлимшунослиқ фани илмий ютуқларига асосан музлик эришининг бошланиши мил. авв. 14 минг йилликдан бошланиб, кўпчиллик олимларнинг илмий фаразларига кўра мил. авв. 8300 йилларда батамом эриб тугайди.

Музлик даври тугаб об-ҳаво исиши билан эр юзининг флора ва фаунасида кескин ўзгаришлар содир бўлади. Музликтан тозалангандар ландшафтлари манзараси кескин ўзгариб, музликлар ўрнида дарёлар ва кўллар пайдо бўлади.

Музлик олди худудларида яшовчи совуқ иқлим шароитига мослашган мамонт, каркидон, қўйбуқа каби ҳайвонлар сўнгги палеолит даврининг охирларидаёқ яшаш шароитлари оғирлашиб, музлик ортидан чекка шимолга чекинишга мажбур бўлишган ва кейинчалик тур сифатида қирилиб кетган. ҳайванот оламидаги ўзгаришлар, яъни йирик ҳайвонларнинг ўрнига тез чопар, зийрак ва якка яшashi мумкин бўлган ҳайвонлар турининг кўпайиши палеолит даври овчилик анъаналарининг қийинлаштиради. Натижада бу турдаги ҳайвонларга ов қилиш учун янги воситаларни ихтиро қилишга зарурат туқилади. Бу албатта мезолит даврининг буюк ихтироси ўқ-ёйдан фойдаланишнинг бошланиши эди. Бу эса бутун палеолит даврида йирик ҳайвонларни бутун жамоа аъзолари ҳамкорликда ҳамал усулидаги ов қилишга барҳам бериб, нисбатан кичик ва тез ҳаракатланувчи ҳайвонларни якка ҳолда овлаш усулига ўтишга олиб келади.

Бу дарда музликдан бўшаган ҳудудларда ва жанубий минтақаларнинг тоғли ҳудудларида от, хўқиз, сайга, ёввойи эшак ўрмон ҳудудларида эса лос, буғу, чўчқа, бўри, тулки ва бошқалар яшашган. Музлик ва музлик олди шимолий ҳудудларида содир бўлган табиий ўзгаришлар эр юзининг жанубий минтақаларида унчалик сезилмайди. Бу эрнинг флора ва фаунада ҳам туб ўзгаришлар кузатилмаган.

Сўнгги палеолит даври такомиллашган тош қуроллари мезолит даври қуролларининг пайдо бўлишига замин яратади. Евросиёning жанубий минтақаларида ҳажми 1-2 сантиметрдан иборат геометрик шаклли тош қуролларда фойдаланила бошлайди. Сигмент, трапея ва учбурчак шаклли кремень (чоқмоқ тош) қуроллари ҳажми жиҳатдан анча кичик бўлиб, улар археология фанида микролитлар (юн. микрос-кичик, литос-тош), деб номланади. Бундай тош бўлакчаларидан одатда қадама сифатида қўлланилган. Микролитлар одат бирор восита ёғоч ёки суюкга қотирилиб, камон ўқи учи, бошоқли ўсимликларни ўриш учун ўроқ сифатида фойдаланилган. Шунингдек, терига ишлов бериш каби нозик ишларини бажаришда қурол сифатида ҳам ишлатиш мумкин бўлган. Микролит техникасига асосланган тош қуроллар дастлаб жанубий ўлкаларда аҳолиси орасида тарқала бошлаган бўлса, шимолий минтақаларда сўнгги палеолит даври анъanasига эга бўлган пластикасимон (япалоқ шаклдаги) тош қуроллардан фойдаланиш давом этган. Бу ҳудудларда микролитлар нисбатан кейинроқ вужудга келади. Бу даврда микролитлар билан биргаликда макролит (юн. макрос-катта, литос-тош)) қуроллари, хусусан тош болталар ҳам пайдо бўлади. Бундай қуролларнинг аҳамияти ўрмон минтақалари ва тоғли ҳудудларда юқори бўлган. Тош болталар йирик тошларни текис ёриш ва сиртини силлиқлаш асосида амалга оширилган.

Мезолит даври табиий-географик ўзгаришлари ибтидоий давр кишиларининг турмуш тарзини кескин ўзгаришига олиб келади. Жамоа аъзолари маҳаллий ҳудудларда тарқаган фауна ва флораси хусусиятларидан келиб чиқиб ўзлаштирувчи хўжалик шаклларини ташкил этишиб, бу соҳада маълум ихтисослашишни келтириб чиҳарган. Натижада ибтидоий

аждодларимиз овчилик, балиқчилик ва термачилик ёки уларнинг икки тури билан шуғулланиб кун кечиришган.

Дуккакли ўсимликларни термачлашга асосланган қабилалар бошоқли ўсимликларни маданишлаптириш, овчи қабилалар эса ёввойи ҳайвонларни хонакилаштириб, охир оқибат илк ишлаб чиқариш-дехқончилик ва чорвачилик шаклларининг вужудга келишига замин яратишиган. Бу жараён нисбатан илгарироқ мезолит даврининг ўрталарида Яқин ва Ўрта Шарқ худудларида содир бўлган.

Олд Осиё, хусусан, Яқин ва Ўрта Шарқ худудлари плейстоен даври музлигидан анча узоқ бўлиб, иқлим шароити нисбатан иссиқ ва намгарчилик миқдори юқори бўлган. Бундай шароит эса худудда бой флора ва фаунасининг қарор топиши учун имконият яратган. Бу ўз навбатида мезолит даври илгор хўжалик шакллари ва маданий анъаналарининг вужудга келишини таъминлаши табиий эди. Шунингдек, бундай қулай шароит худудда мезолит анъаналарининг узоқ давом этмаганлигига сабаб бўлган. Яқин ва Ўрта Шарқ худудларида мезолит даври қисқа муддат давом этиб, ишлаб чиҳарувчи хўжалик шаклларига жуда эрта ўтишган.

3.2. Неолит даври ишлаб чиҳарувчи хўжаликнинг шаклланиши масалалари.

Неолит даври ҳусусиятлари. Неолит - (юн. неос-янги, литос-тош, янги тош асри) ўзоқ давом тош асрининг сўнгги босқичи. Неолит атамасини 1865 йилда инглиз археологи Леббок таклифи билан археология фанига киритилган. Неолит даврда кишилар жамоаси эр юзининг нисбатан кенгроқ худудларни эгаллашиб, турли географик шароитларга мос хўжалик шакллари билан кун кечиришларига тўғри келган. Бу эса хўжалиги ва моддий маданиятига кўра ўзаро кескин фарқ қиласиган маданиятларнинг қарор топишига олиб келган. Неолит даврида табиий шароити қулай бўлган Олд Осиё худудида мезолит даврининг охирларидаёт намоён бўла бошлаган ишлаб чиҳарувчи хўжалик шакллари вужудга келган бўлса, нисбатан совук ўлкалар аҳолиси хўжалигининг ўзлаштирувчи шакллари сақланиб қолади. Хўжалик шакллари эса ўз навбатида уларнинг моддий маданиятида ҳам

маълум тафавутлар келиб чиқишига сабаб бўлган. Ер юзининг барча ҳудудларидағи хўжалик соҳасидаги кескин тафоввутлар неолит даври маданиятларини белгилашда айрим ноқулайликларни келтириб чиҳаради.

Неолит даврини белгилашда қандай ҳусусиятлар асосий омил бўлиб хизмат қилиш тўғрисидаги масала тадқиқотчи археолог олимларнинг мунозараларига сабаб бўлган. Айрим тадқиқотчиларлар неолит даврини белгилашда хўжалик ва маданий ҳусусиятларидан келиб чиқишини таклиф қилишсалар, бошқалар эса мазкур давр учун хос бўлган барча ҳусусиятларни эътибор олган ҳолда тадрижийлик асосий ўрин эгаллашини таъкидлашади. Шу нуқтаи назардан неолит даври хронологик чегарасини эр юзининг барча ҳудудлари учун маълум саналарни қўллаб бўлмайди. Табиий шароити қулай бўлган жанубий ўлкаларда ишлаб чиқарувчи хўжалик шакллари, неолит даври ҳусусиятлари мил. авв.ВИИИ-ВИИ минг йилликларда, бошка ҳудудларда эса кечроқ намоён бўлиб, мил.авв. ИИИ/ИИ минг йилликларга қадар давом этганлигини кузатиш мумкин.

Неолит даврида тошга ишлов бериш янада такомиллашган ва мукаммал усуллари вужудга келиб, уларнинг тури ва сони янада кўпаяди. Бу асосан кремен-чақмоқтош кўп учрайдиган Евросиёning шимоли-ғарбий ҳудудларида кўпроқ намоён бўлади. Кремен кам учрайдиган жанубий ўлкалар, хусусан, Ўрта Осиёning айрим ҳудудларида тош қуролларига ишлов беришнинг арҳаик шакли сақланиб қолади. Жанубий ўлкаларда микролит техникаси такомиллашган бўлса, шимолда тошга ишлов беришнинг сўнгги палеолит давридан маълум бўлган “пластинкасимон” усули сақланиб қолади. Шимолнинг ўрмон даштларида макролит, хусусан тош болталар кенг тарқалади. Ёғоч ва суюкларнинг турли Мехнат қуроллари ва қурол-яроғлар тайёрлашдаги муҳим хом ашё сифатидаги аҳамияти янада ортади.

Сопол буюмларининг пайдо бўлиши неолит даврининг муҳим кашфиётларидан бири бўлиб, бу ихтиро дехқон жамоалари томонидан қилинган. Дастробки сопол буюмлари маҳаллий ҳудуд ҳусусиятларидан келиб чиқиб мато ғолибларда ёки тасмасимон ва арқонсимон усулларда ясалган. Биринчи ҳолатда тупроқ ёки қум солинган мато атрофи лой билан

сувалиб ясалганган буюмнинг ички томонида матонинг излари қолган. Иккинчи ҳолатда тасма шаклига келтирилган лой биритирилиб идиш хосил қилинади. Учинчи ҳолатда арқон шаклига келтирилган лой айлантириб, идиш шакли хосил қилиниб, ички ва ташқи томонларидан силлиқланади. Сопол буюмлари қуритилгандан сўнг сиртига нақшлар берилган ва пиширилган. Неолит даврда сопол буюмларини очиқ оловда пиширишган. Ўтроқ дехқон жамоаларининг сопол буюмлар одатда табиий бўёкларда берилган турли нақшлардан иборат бўлган. Шимолий ҳудуд ахолиси кўп қолларда тасмасимон ва арқонсимон усулда ясалган сопол буюмлари сиртига ўйма ёки чизма нақшлар бериш анъанаси устун бўлган. Кўпинча эшма арқон шаклида ишланган думолоқ тагли сопол буюмлар эрга ботириб қўйиш учун қулай бўлган. Сопол буюмларнинг энг қадимги намуналари Япониядаги мил. авв. IX-ВИИИ минг йилликларга оид ёдгорлик маданий қатламларида учрайди.

Неолит даврида турли ўсимликларнинг пояларидан тўр тўқиши пайдо бўлиб, чучук сувли қўлларга бой бўлган балиқчилик ривожланган ҳудудларда улардан кенг фойдаланилган. ҳайвон жунларидан матолар тайёрлаш, териларни ошлаш ва улардан устки кийим тайёрлаш дехқон-чарвадор ахолисининг қўшимча машғулоти санаалган.

Хўжаликнинг ишлаб чиҳарувчи шаклига ўтиш Евросиёнинг жанубий ўлкаларида иқлим шароити нисбатан анча қулай бўлган минтақаларда, аниқроқи ғарбий Осиё ҳудудида содир бўлиши мумкин эди. ҳозирги пайда ишлаб чиҳарувчи хўжалик шакллари эрта қарор топган илк марказлар Яқин ва Ўрта Шарқ ва Кичик Осиёлардан иборат бўлиб, бу ҳудуд археология фани тили билан “серунум яrimой ҳудуди”, деб аталади.

3.3. Неолит даври ижтимоий муносабатлари.

Ўрта Осиёнинг неолит даври маданиятлари. Палеонологик маълумотларга кўра мил.авв ВИИИ-ВИИ минг минг йилликлардан “Лавлакон намгарчилиги”, даври бошланган. Бу даврда иссиқ ва намчил иқлим шароити ҳукмрон бўлиб, йиллик ёғингарчилик миқдори 250 дан 450 см. оралиғида бўлган. ҳозирги Қизилкум чўли ҳудудлари кенг япроқли

ўрмонзордан ташкил топган бўлиб, кўлларга бой бўлган. Бу эса ўз навбатида ҳайвонат дунёсининг кўпайиши учун қулай шароит яратган.

Копетдагнинг шимолий ёнбағирларида ҳам шунга ўхшаш табиий-иқлим шароити мавжуд бўлиб, ҳозиргига нисбатан анча серсув бўлган. Бу эса дехқончилик хўжалигини ривожланиши учун қулайлик яратган.

Тоғ тизмасидан оқиб тушаётган дарё ўзанлари бой таркибига эга бўлган тўқайзор бўлган. Мазкур ҳудудлардан аниқланган археологик ёдгорликларнинг жойлашган ўрнига кўра қумлик чегараси ҳозиргига нисбатан анча шимолроқда жойлашган бўлган.

Мил.авв. В минг йилликга келиб иқлим шароити қуриқлашиб боради. Ишлаб чиҳарувчи хўжалик нисбатан эрта шаклланган бошқа бир ҳудуд шубҳасиз Ўрта Осиё ҳисобланади. Жанубий Туркманистон ҳудудида мил. авв. ВИИ минг йилликнинг охирларида маҳаллий Шарқий Каспийбўйи мезолит даври маданияти асосида ишлаб чиҳарувчи хўжалиги пайдо бўлади. Бу эрда чорвачиликга асосланган Жебел, дехқончиликга асосланган Жойтун маданиятлари шаклланади. Бир томондан Туркманистоннинг иссиқ қароратли табиий-географик шароитнинг мавжудлиги мезолит даври маҳаллий аҳолисининг ишлаб чиҳарувчи хўжалик шаклига ўтишлари учун асос бўлган бўлса, иккинчи томондан илк дехқончилик марказларига яқинлиги сабабли уларнинг маълум таъсири мазкур жараённинг тезлашишига таъсирини ўтказган бўлиши мумкин. Жойтун маданиятига оид ёдгорликларнинг қуи қатламларидан топилган тош қуроллари ишланиш усули мезолит даври Шарқий Каспийбўйи ёдгорликларининг юқори қатламларидан топилган қуроллар билан айнан бир хил. Демак, Шарқий Каспий бўйининг мезолит даври овчилиги негизида чорвачиликга асосланган Жебел маданияти ва термачилиги асосида эса дехқончиликга асосланган Жойтун маданияти шаклланганлиги шубҳасиз.

Ўрта Осиёning шимолий ҳудудлари ва нисбатан тоғ ва тоғ олди ҳудудларида хўжаликнинг ихтисослашган ўзлаштирувчи шаклига эга бўлган маданиятлар ривожланиб, ушбу хўжалик шакли узоқ муддат сақланиб қолади. Бу ўз навбатида мазкур ҳудудларда табиий шароитнинг қулайлиги

ишлаб чиҳарувчи хўжалик шаклига ўтиш учун зарурат қолдирмаганлигидан далолат беради. Мазкур жараён замонавий палеоиклиминшунослик фанида тахминан мил.авв. ВИИИ-ИИИ минг йилларда “Лавлакон намгарчилиги” номи билан юритилган қулай табиий шароит даврига тўғри келади. Бу даврда Амударёнинг қуи оқими, Оролбўйи ва Қизилқум ҳудудларида неолит даври териб термачилик ва балиқчилик хўжаликларига асосланган Калтамиор доирасидаги маданият, Зарафшоннинг ўрта оқимида овчи ва териб термачиликга асосланган Сазагон маданияти, Фаргона водийсида териб термачилик ва балиқчи асосланган неолит даври жамоалари маданиятировожланиши ва Ўзбекистон ва Тожикистоннинг жанубий тоғ ва тоғ олди ҳудудларида термачилик ва овчиликга асосланган Ҳисор маданиятларининг ривожланиши кузатилади.

Умуман, неолит даврида инсоният табиатдаги мавжуд бўлган тайёр озиқ-овқат маҳсулотларини ўзлаштиришдан, уларни сунъий равишда ишлаб чиқаришнинг хўжалиги-дехқончилик ва чорвачилик шаклларига ўтишади. Бу жараённи инглиз археологи В.Г.Чайлд «неолит инқилоби», деб ҳисоблайди.

Хўжалик соҳасидаги янги ютуқлар кейинчалик ер юзининг барча ҳудудларига тарқалган.

Сурия-Фаластин неолит даврига оид илк ўтрок дехқончилик қишлоғининг ўрни Ўлик денгиздан Шимолда Иордан дарёси водийсида жойлашган Телл ас Султон ёдгорлигидан ўз аксини топган. Бу ёдгорлик Библияда келтириб ўтилган қадимги Иерихон шахрининг ўрни хисобланган. Археологик қазиш ишлари натижасида мил. ав. 8-7 минг йилга оид хаёт узлиksiz икки комплекс Иерихон А, Б комплекслари аниқланган. Манзилгоҳ 4 га иборат бўлиб, тошдан терилган айлана девор билан ўраб олинган.

Қурол мотига ва ўроқларнинг дасталари дехқончиликнинг пайдо бўлганлигидан далолат беради. Шунингдек Иерихон А дан бир қаторли арпа ва буғдойларнинг излари қурилиш материалларида сақланган.

Кичик Осиё (мил ав. 8 минг йил охири -7 минг йил бошлари) Хожилар манзилгоҳининг қуи қатламидан хом ғиштдан қурилган уйларнинг ўрни аниқланган. Уйларнинг поли лойсувоқ қилинган ва деворлари билан

биргаликда қызил рангда бўялган. Геометрик шаклда сопол идишлар учрамайди. Идишлар тошдан ясалган. Суяқдан бигиз, кремень ва обсидиандан ўроқ учи қадамалари, силлиқланган тош болталар ясалган. Икки қаторли арпа экилган. Шунингдек бир қаторли ёввойи буғдойларни темачлаш хам ёрдамчи хўжалик ҳисобланган. Бу ерда хам Иерихонликлар каби мурдалардан уйда кўмишган.

Олд Осиёдаги илк деҳқончиликнинг учинчи бир маркази Шимолий Месопотамия ва унга туташ бўлган Шимолий Эроннинг тоғли худлари ҳисобланади. Бу ерда неолит даврида Жармо маданияти (VII-VI минг йилликлар) ёки айрим тадқиқотчи олимларнинг фикрларига қўра загрос маданий бирлиги туридаги маданияти ривожланган. Жармо маданиятига тегишли Жармо ёдгорлигидан ташқари Загрос тоғларининг Ирок қисмida Телшимшара, унинг Эрон қасмida эса Тепаисароб ва Тепаигуранлар мавжуд.

Марказий Осиёнинг жанубий ўлкаларида ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг вужудга келиши масаласида хам турли ёндошув ва қарашлар мавжуд. Маълумки, Марказий Осиёнинг Жанубий Туркманистондаги неолит даври илк ишлаб чиқарувчи хўжалик шаклига асосланган Жойтун маданиятининг илдизларини айрим ғарблик олимлар Эрон худуди билан боғлашган.

Шарқий Каспийбўйи худудларида мезолит даврининг охирларида ёк ёввойи ҳайвонлар хонакилиширилиб, неолит даврида хўжаликнинг чорвачилик шакли вужудга келганлиги археологик жиҳатдан асосланган.

Жанубий Туркманистоннинг иссиқ ҳароратли табиий-географик шароити маҳаллий неолит даври жамоасининг ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг илк шаклига ўтишлари учун асос бўлган. Илк ишлаб чиқариш марказларига ўлканинг яқинлиги ҳам мазкур жараённинг тезлашишида ўзининг ижобий таъсирини ўтказган.

Амударёнинг қуи оқими, Оролбўйи ва Қизилқум худудларида тахминан мил.авв. VII-III минг йилликларда хукмрон бўлган “Лавлакон намгарчилиги” даври қулай иқлим шароитида табиий озиқ-овқат заҳираларининг кўплиги ўзлаштирувчи хўжалик сақланиб қолишига сабаб

бўлган. Мазкур ҳудудларда яшаган қабилалар хўжаликнинг овчилик, териб термачилик ва балиқчилик шакллари билан шуғулланишиб, кун кечиришган.

Марказий Осиёning шимолий ҳудудлари ва нисбатан тоғ ва тоғ олди ҳудудларида хўжаликнинг ихтисослашган ўзлаштирувчи шаклига эга бўлган маданиятлар ривожланиб, ушбу хўжалик шакли узоқ муддат сақланиб қолади.

Неолит даврида Жанубий Туркманистон ҳудудида илк ишлаб чиқариш хўжалигига асосланган Жойтун маданияти, Амударёning қуи оқими, Ўзбой ўзани, Сариқамиш кўли атрофи, Оролбўйи ва Кизилқум ҳудудларида ўзлаштирувчи хўжалик шаклларига асосланган **Калтамиор** маданияти, Зарафшоннинг ўрта оқимида овчи ва териб термачиликга асосланган **Сазагон** маданияти, Фарғона водийсида териб термачилик ва балиқчи асосланган неолит даври жамоалари маданияти, Ўзбекистон ва Тожикистоннинг жанубий тоғ ва тоғ олди ҳудудларида термачилик ва овчиликга асосланган **Хисор** маданиятларини яратган қабилалари яшаганлар.

Жойтун маданияти (мил. авв. VII–VI минг йилликлар) Марказий Осиё ҳудудидаги неолит даврининг илк ўтрок дехқончилик маданияти. Бу маданиятга оид археология ёдгорликлари Туркманистоннинг жануби-ғарбий қисмида Копетдаг ва Қорақум чўли оралиғида қадимдан ўтрок дехқончилик хўжалигини юритиш учун қулай бўлган иссиқ иқлимли ҳудудларда жойлашган.

Бу маданиятга оид биринчи ўрганилган Жойтун манзилгоҳи Ашгабат шаҳридан 30 км. шимолда қум бархани тепалиги жойлашган бўлиб, кейинчалик Марказий Осиё ҳудудида неолит даврининг машхур бўлган илк дехқончилик маданиятининг номланишига асос бўлган ёдгорлик саналади. Бу ёдгорлик дастлаб қисман археолог олим Б.А.Куфтин ва кейин В.М.Массон томонидан тўлиқ очиб ўрганилган. Ҳозирги пайтда Жойтун маданиятига оид ёки неолит даври маданий қатламларига эга бўлган 17 та археология ёдгорликлари қайд қилинган бўлиб, уларда Б.А.Куфтин ва В.М.Массондан ташқари О.К.Бердиев, А.А. Марущенко, О. Лоллекова ва бошқа олимлар ҳам тадқиқот ишларини олиб боришган.

Жебел маданияти Туркманистаннинг жанубий-гарбига Шарқий Каспийбўйи ҳудудларида мезолит даври ўзлаштирувчи хўжалик шаклидаги маданиятнинг давомида чорвачиликка асосланган Жебел маданияти вужудга келади. Бу маданият нисбатан яхши ўрганилган Жебел ёдгорлиги номи билан юритилади. Бу ердаги мезолит даврига оид Жебел, Дамдамчашма 1,2, Қайлу, Дефичиганоқ ва бошқа ёдгорликларнинг юқори қисмидаги неолит даврига оид маданий қатламлари мил. авв. VII-V минг йилликлар билан саналанган.

Калтаминор маданияти. (мил.авв.VII минг йиллик охири-III минг йилликлар) дастлаб 1939 йили С.П.Толстов томонидан Амударёning қуи оқимидаги қадимги Оқчадарё ўзани ҳудуди Ёнбош ёдгорлигини ўрганиш натижасида мазкур маданият аниқланган.

Мил.авв. VII-III минг йилликлар Марказий Осиёning ҳозирги чўл ҳудудларида одамларнинг яшашлари учун жуда қулай табиий-географик шароити ҳукмрон бўлган. Лавлакон намгарчилиги даврида Қуи Амударё, Ўзбой ва Сариқамиш ўзанлари билан биргаликда Марказий Қизилқум, қуи Зарафшон, Сирдарёning қуи оқими ҳудудлари ибтидоий қабилалар яшаганлар. Ушбу ҳудудлардан неолит даври ибтидоий қабилаларининг сал кам икки минга яқин археологик ёдгорликлар аниқланиб, уларнинг кам сонли қисмида археология тадқиқот ишлари олиб борилган. Марказий Осиёning катта ҳудудига ёйилган ибтидоий қабилаларнинг ихтисослашган ўзлаштирувчи хўжалик ва моддий маданиятидаги яқинлик уларни умумий ном билан Калтаминор маданияти мажмуасига бирлаштиради.

Сазагон маданияти (мил.авв. VII-IV минг йилликлар.) Ўрта Зарафшон воҳасида, Зарафшон тизмасининг ғарбий қисмида, Қоратепа тоғи шимолий ёнбағирлари ҳудудларида мезолит-неолит даврларига оид ибтидоий қабилалар маданияти. Бу маданиятга тегишли дастлабки ёдгорлик Самарқанд шаҳридан 27 км. Жанубда, Сазагонсойнинг юқорисида, Қоратепа массивининг шимолий ёнбағрида 1966 йили археолог олим О.Ибрагимов томонидан аниқланиб, шу йили Д.Н.Лев бошчилигига археологик тадқиқот гуруҳи томонидан текшириш ишлари бошланган.

Ҳисор маданияти (мил.авв. V минг йиллик охири – III/II минг йиллик) Марказий Осиёнинг тоғ ҳудудларида тарқалган неолит даври маданияти. Тожикистоннинг ғарбий тоғ олди ҳудудларида А.П. Окладников ва В.А. Ранов каби археологлар томонидан бу маданиятга оид 100 дан ортиқ маконлар қайд қилинган. Улар қисқа мудатли, мавсумий ва доимий яшаш манзилларидан иборат бўлган. Қисқа мудатли ва мавсумий маконлар тоғ олди ҳудудларида жойлашган жамоа аъзоларининг ов мавсумида яшаган кулбалари ташкил қилган. Доимий яшаш маконлари Кофирнаҳар, Вахш ва уларнинг ирмоқлари водийларида жойлашган.

Мавзу бўйича такрорлаш учун саволлар:

1. Мезолит даври табиий ўзгаришлар ва экологиянинг ўрни.
2. Ўзлаштирувчи хўжалик шаклиниң ривожланиши ва унинг ишлаб чиқарувчи хўжалик шаклиниң шаклланишидаги аҳамияти.
3. Ўрта Осиёнинг мезолит даври маданиятлари муаммолари.
4. Локал маданиятларнинг хўжалик ва моддий маданияти.
5. Ўрта Осиёда ишлаб чиқарувчи хўжалик шаклиниң пайдо бўлиши.
6. Неолит даври ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг шаклланиши масалалари.
7. Ўрта Осиёнинг неолит даври ўзлаштирувчи хўжалик шаклидаги маданиятлари тавсифи.
8. Неолит даври ижтимоий муносабатлари.

Адабиётлар руйхати

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Saidov A.X., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.
5. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўрта Осиё тарихи. Ўқув қўлланма. Т., 2004. pdf.
6. Ширинов Т.Ш. Ранняя городская культура эпохи бронзы Юга Узбекистана. Самарканд. 1993.
7. Mamarahimova B.I. Buyuk ipak yo`li - sivilizatsiyalararo muloqot yo`li. O'quv qo'llanma. Т. 2010. pdf.
8. Saidov Sh. J. Markaziy Osiyo xalqlari tarixi (Eng qadimgi davrlardan milodiy VII-VIII asrlargacha). O'quv qo'llanma. Т.: ToshDSHI. 2010. pdf.
9. Лунина С.Б. Археология Средней Азии. Учебное пособие. Ташкент. 1986. pdf.
10. Эшов Б.Ж. Ўрта Осиёнинг қадимги шаҳарлари тарихи. Дарслик. Тошкент. 2008. pdf.

11. Зубов А.А. Становление и первоначальное расселение рода “Homo”.
Санкт-Петербург. 2011.

12. Рындина Н.В., Дегтярева А.Д. Энеолит и бронзовый век. Учебное
пособие по курсу «Основы археологии». Изд. МГУ.2002.

Электрон манбалар:

13. www.history.ru
14. www.natura.com
15. www.archaelogy.ru
16. www.archaelogy.com

РЕЖА:

- 4.1. Ўрта Осиёнинг энеолит даври маданиятлари муаммолари.
- 4.2. Бронза даври хусусиятлари ва бронза металургиясининг технологик тараққиёти.
- 4.3. Ўрта Осиёда бронза даври урбанизацияси ва давлатчилиги масалалари.

Таянч иборалар: энеолит, қурилиш, меъморчилик, хунармандчилик, тараққиёт, кулолчилик, металл, бронза, технологик, тараққиёт, шаҳар, давлат, этно-маданий, миграция, урбанизация, давлатчилик.

4.1. Ўрта Осиёнинг энеолит даври маданиятлари муаммолари.

Инсониятнинг қадимги металл даврини ҳамраб олган босқичидан иборат бўлиб, дастлабки мис ва бронзадан фойдалана бошлаган даврлардан иборат. Энеолит (лот. “аенеус” - мис, юн. “литос”-тош) - таржимада мис-тош, деган маънони англатиб, муқобил атама сифатида ҳам ишлатилади. Айрим мамлакатлар илмий адабиётларда бу даврга нисбатан ҳалколит (ҳалко-мис) атамаси ҳам кўлланилади.

Энеолит (мил. авв.ВИ минг йиллик охири - ИИИ минг йилликнинг бошлари) Бу даврнинг катта ютуқи кишиларнинг дастлабки метал билан танишиб, тош қуроллари билан биргаликда мис қуролларидан ҳам фойдалана бошланишидир. Мис қуроллари тош қуролларига нисбатан анча такомиллашган бўлсада, мисдан кучли ва оғир қуроллар ясаб бўлмаган. Шунинг учун мисдан ясалган қуроллар кишилар ижтимоий ҳаётида юқори мавқега эга бўлмади, тош қуроллар ўз аҳамиятини сақлаб қолди. Бу даврда кишиларнинг ижтимоий-иктисодий ҳаётида муҳим ўзгаришлар содир бўлиб, туб бурилиш даври ясалишига сабаб бўлади.

Инсоният дастлабки металл - мисдан билан бундан 10 минг йил бурун танишиб, бундай буюк воқеалик жануби-ғарбий Анатолия (Туркия) содир бўлади. Археолог олимлар бу эрдаги неолит даври Чаёню тепеси ёдгорлик ҳаробаларидан олимлар юзлаб мис бўлакчаларини ва кўпгина мис маъдани

осколкаси-малаҳитни топиб ўрганилиб, улардан бир қанчаси мунчоқ сифатида фойдаланилган. Марказий Анатолиянинг жанубида жойлашган мил.ав. ВИИИ минг йилликга оид Ашикли Гуюк манзилгоҳидан қўп сонли мис зеб-зийнат буюмлари топилган. Кичик Осиёнинг Чаталқуюк ва Ҳожилар манзилгоҳларнинг неолит даври маданий қатламлари моддий топилмалари орасида мис ва қалайидан ясалган буюмлар ҳам муҳим ўрин тутади. Шимолий Месопотамиянинг кейинги босқичларга оид Яримтепа И, ИИ ва Телл Мазгалия манзилгоҳларидан мис буюмлари топиб ўрганилган.

Мис соф ҳолда табиатда кам учрайдиган маъдан бўлиб, инсоният самовий метеоритлар таркибида бўлган намуналар орқали танишишган. Кишилар мисга ишлов бериш малакасига эга бўлмаган дастлабки пайтларда гўё тошни ишлаш усули каби муомалада бўлишиб, уни синдиришга харакат қилишган. Умуман, қадимги маъдан - мисдан фойдаланишнинг тўрт босқичда ажралиб туради. Илк босқичда уриб шакл бериш орқали, кейин эса оловда тоблаб шакл бериш қўнимаси эгалланган. Натижада учинчи босқичда эритиш малакаси эгалланиб, рудаларни кенг ўзлаштириш ишлари ривожланади. Бу босқич малакаси аста-секин бронза қўйиш технологиясини ўзлаштириш билан якун топади.

Энеолит даври умумий тавсифи. Энеолит (мил. авв. В-ИИИ минг йилликлар) - бу дастлабки метал (юонон. эниус - «мис», литос - лот. «тош») даври бўлиб, мис-тош ва ҳалколит каби атамалалар ҳам қўлланилади. Бу даврнинг муҳим жиҳати дастлабки металлардан кенг фойдалана бошланишидир. Археологик маълумотларнинг гувоҳлик беришича Жануби-шарқий Анатолияда бундан 9-10 минг йиллар бурун дастлабки мисдан ишланган буюмларнинг намуналари аниқланган. Бу эрдаги Чаёню депеси ёдгорлигининг неолит даври сопол буюмлар пайдо бўлгунга қадар маданий қатламларида тош иморатлар ҳаробаларидан юзлаб мис бўлаклари ва бир неча малаҳит (таркибида мис минерали бўлган яшил рангли тош) бўлакларини аниқланган. Ушбу топилмаларнинг айримлар мунчоқ сифатида ишланган. Марказий Анатолия ҳудудидаги мил. авв. 8 минг йилликлар билан саналган Ашикли Гуюк ёдгорлигидан ҳам бир қанча мисдан ишланган

тақинчоқлар аниқланади. Мис ва қўрғошин Шимолий Месопотамиядаги Яримтепа 1,2 ва Теллмазгалия ёдгорликларидан ҳам аниқланган. Мис буюмларидан Чатал Гуюк топилмалари муҳим ўрин эгаллайди. Бу ёдгорлик қадимий иморатлари ва ибодатхоналар ҳаробаларидан кўплаб мис ва қўрғошин нушалари аниқланган.

4.2. Бронза даври хусусиятлари ва бронза металлургиясининг технологик тараққиёти.

Бронзанинг кашф этилиши ибтидоий жамоа хўжалигида буюк ўзгаришларга олиб келди. Бу инсониятнинг иқтисодий ҳаётигагина эмас, балки сиёсий, маданий, маънавий ҳаётида ҳам туб ўзгаришлар ясади.

Бронзанинг таркиби мис ва қалай қоришмасидан иборат бўлган. Энг яхши бронзанинг таркибида 90 % мис ва 10 % қалай бўлган. У дастлаб милоддан аввалги III минг йиллик охирларида Месопатамияда (икки дарё оралиғида) кашф этилган. Бронза қуроллар қаттиқ ва уларга ишлов бериш осон бўлганлиги учун мис қуролларни сиқиб чиқарди. Шунингдек бронза мисга нисбатан паст ҳароратда эриган. Мис 1084 градус ҳароратда эриса, бронза 700-900 градусда эриган. Унинг бундай паст ҳароратда эриши, унинг ҳар бир хўжаликда қуроллар ясаш имконини берган. Бу эса меҳнат, жанговор қуролларнинг тури кўпайишига ва самарадорлигининг ошишига олиб келган.

Бронза маҳсус қалин сопол идиш—тигелларда эритилиб, сопол қошиқлар орқали тош ва сополдан ясалган қолипларга солинган. Бронза қолипларга ёпишиб қолмаслиги учун қолипларга мумиё суртилган ва бронза қолипдан осон ажралган .

Жаҳон тарихида бронза даври милоддан аввалги III минг йиллик охирларидан бошланади. Бу даврда Қадимги Миср, Месоптамия, Кичик Осиё ва Эроннинг жануби-ғарбига давлатлар шаклланиб, кулдорлик жамияти кенг равнақ топган эди. Ўзбекистон худудида эса бу давр милоддан аввалги II минг йилликнинг I чорагида бошланиб, милоддан аввалги VIII асрларгача давом этади. Шунингдек жамият тараққиёти ҳам ўзига хос тарзда давом этган. Ўрта Осиёнинг жанубий худудларида

дехқончилик маданияти равнақ топиб, илк шаҳар маданияти таркиб топди. Ўзбекистоннинг жанубий—шарқий ва марказий худудларида, яъни Самарқанд, Фарғона, Қарши воҳаси худудларида илк шаҳар маданияти излари сўнгги бронза даврига келганда вужудга келди. Унгача бу худудларда кўчманчи чорвадорлар маданияти, яъни Андронова ва Тозабоғёб маданиятлари аҳолиси яшаб келган. Ўзбекистоннинг шимолий худудларида чўл ва дашт чорвачилик хўжалиги етакчи ўринни эгаллаган. Зарафшон, Сирдарё ва Амударё этакларида сўнгги бронза ва илк темир даврида чорвадор қабилалар ўтроқлашиб, суғорма дехқончилик билан шуғуллана бошлаганлар ва улар асосида қишлоқлар ташкил этилади.

Бронза даври хўжалигининг энг катта ютуғи бу дехқончилик маданиятининг кенг ёйилиши ва унинг чорвачилиқдан ажралиб чиқишидир. Бу жараён фанда биринчи ижтимоий меҳнат тақсимоти деб номланиб, милоддан аввалги II минг йилликнинг 2 чи ярмида содир бўлган. Ижтимоий меҳнат тақсимоти биринчи навбатда табиий шароит муҳитидан келиб чиқиб ихтисослашди. Ўрта Осиёning жанубий ва жанубигарбий районлари дехқончилик маданиятининг ўчоқларига айланди. Унинг чўл ва дашт зоналарида чорвадорлар ва Ўрта Осиёning шимоли-шарқий, шимоли-ғарбий, марказий худудларидаги дарё этакларида дехқончилик маданияти таркиб топа бошлади. Дехқончиликдан чорвачиликнинг алоҳида соҳа бўлиб ажралиб чиқиши қонуний зарурият бўлган.

4.3. Ўрта Осиёда бронза даври урбанизацияси ва давлатчилиги масалалари.

Янги маданият айрим белгилари билан сўнгги бронза даври анъаналаридан фарқ қилган. Биринчидан, йирик илк шаҳар туридаги манзилгоҳлар инқирозга учраб, уларнинг ўрнида кичик дехқончилик қишлоқлари пайдо бўлади. Иккинчидан, қулолчиликда сопол идишларни қўлда ясад, сиртига геометрик нақшлар бериш анъанаси қайта жонланади. Учинчидан эса, юксак даражада ривожланган торевтика, глиптика, бадиий санъат йўқолади. Тўртинчидан марҳумларни қабрларда дағн этиш анъанаси йўқолади.

Марказий Осиёнинг бу даврдаги тарихий-маданий вилоятлари, илк давлат бирлашмалари, аҳолининг ижтимоий-иқтисодий муносабатлари, диний қарашлари тўғрисидаги қисқача маълумотлар “Авесто”, Эрон аҳамонийларнинг миҳхат ёзувлари ва юонон-рим тарихчиларининг асарларида келтириб ўтилган.

Зардуштийлик динининг муқаддас китоби “Авесто”да Марказий Осиёдаги қадимги тарихий вилоятлар: Ариёнам Вайжо ёки Ариейшаёна, Моуру, Сугуда, Бахди, Хваризам ҳамда қадимги кўчманчи чорвадор қабилалари турлар ҳақидаги қисқача маълумотлар мавжуд.

Қадимги форс ёзувларида ушбу вилоятлар Маргуш, Сугуда, Бақтриш, Хваразмиш, Парсава ҳамда юонон-рим муаллифларининг асарларида эса Марғиёна, Сўғдиёна, Бақтриёна, Хорасмия, Парфиёна номлари билан келтирилган. Қадимги форс ёзувларида Марказий Осиёнинг шимолида яшовчи кўчманчи чорвадор қабилалар саклар, юонон тарихчиларининг асарларида “скифлар” ва “массагетлар” номлари билан тилга олинган. Шимоли-шарқий ҳудуддаги даҳқончилик воҳалари: Уструшона, Чоч ва Фарғона водийси тўғрисидаги дастлабки маълумотлар антик ва илк ўрта асрларга оид Хитой манбаларида учрайди.

Марғиёна. Қадимги ёзма манбаларда Моуру, Маргуш ва Маргиана номлари билан тилга олинган Марв воҳасидаги дастлабки ёдгорликлар (Ёзтепа, Аравали тепа, Кўҳнатепа ва Учтепа) америкалик тадқиқотчи Р.Пампелли томонидан аниқланган.

Ёзтепа бошқаларига нисбатан ажралиб туради. Ҳозирги пайтда манзилгоҳнинг 16 га. дан иборат қисми сақланиб қолган. Унинг бир четида 1 га. жойда 8 метр қалинликдаги таг курси устида кўрғон (арк) жойлашган. Унинг атрофида тарқоқ қурилган уй-жой иморатлари жойлашган бўлиб, мудофаа деворлари билан ўраб олинган.

Шимолий Парфия. Копетдаг билан Қорақум оралиғидаги қадимдан ўзлаштирилган ўтрок дехқончилик воҳаларида илк темир даврига оид манзилгоҳлар тарқалган. Уларнинг бир неча турлари ажралиб туради. Йирик ҳажмдаги аркга эга бўлган қадимги шаҳар туридаги манзигоҳлар. (Елкантепа,

Улугтепа), ўртача ҳажмдаги аркига эга бўлмаган май. 1 га. дан ортиқ бўлган манзилгоҳлар (Ясситепа, Агачлитепа) ва кичик манзилгоҳлар (кичик қишлоқлар май. 1 га. гача) (Крахантепа I,II,III, Елантепа, Овадантепа).

Қадимги Даҳистон. Қадимги Даҳистон Туркманистоннинг жанубий-ғарбида Каспий денгизининг жануби-шарқий қисмида Мешхед-Мисриан ва Чат текисликларида Гурган, Сумбар, Атрек ва Бенгувона каби кичик дарё воҳаларида жойлашган қадимги тарихий-маданий вилоят. Антик даври ёзма манбаларида келтирилган маълумотларга кўра бу ўлка Гиркания, деб номланган. Археология маълумотларга асосан бу ўлка мил. авв. II минг йилликнинг охирларидан бошлаб ўзлаштирила бошланган. Бу ерни ўзлаштирган аҳоли тадқиқотчи олимларнинг фикрларига кўра гирканларнинг аждодлари бўлган. Бу ерда 20 дан ортиқ ёдгорликлар ўрганилган.

Шимолий Бақтрия. Қадимги Бақтрия тўғрисидаги дастлабки маълумотлар зардуштийлик динининг муқаддас китоби Авестонинг Ведевдат қисмида Баҳди, қадимги форс манбаларида Бақтриш ва юонон-форс муаллифлари асарларида Бақтрия номлари билан келтирилган қадимий ўлка шимолда Сўғд билан Ҳисор тоғ тизмалари, жанубда эса Ҳиндикуш тоғлари билан чегараланган. Ғарбда чагараси Амударё оқими бўйлаб Мурғоб ваҳасигача шарқда эса Помир тоғ тизимларигача бўлган ерларни ишғол қилган. Қадимги Бақтриянинг чегараси Ўзбекистон ва Тожикистон республикаларининг жануби ҳамда Афғонистоннинг шимолий ҳудудига тўғри келади.

Бақтриянинг бу даврдаги манзилгоҳларининг тузилиши ва ҳажмига кўра қуидаги шакллари ажralиб туради. Йирик шаҳар марказини ташкил этган манзилгоҳлар. Улар одатда икки ёки уч қисмдан иборат бўлиб, мудофаа тизимиға эга бўлган манзилгоҳлар (Қизилтепа,) ташқи мудофаа тизимиға эга бўлган майдон 5-10 га. жойни ташкил этувчи манзилгоҳлар (Талашкон I, Бандиҳон II) мудофаа тизимиға эга бўлган кичик ҳажмидаги алоҳида вазифаларни бажарувчи манзилгоҳлар (Тиллатепа, Кучуктепа). Бу манзилгоҳлар Бақтриянинг ҳар иккала қисмидаги алоҳида жойлашган микро воҳаларда жойлашган.

Сүгд. Сүғд худудида илк темир даврининг бошларида ўтрок дехқончилик маданияти қарор топган. Ўлканинг илк темир даврига оид ўтрок дехқончилик манзилгоҳлари дастлаб Самарқанд ва Қашқадарё воҳалари шаклланган. Бу ерлардаги Афросиёб, Кўктепа, Узункир, Подаёток, Сангирапа ва Еркўргон ёдгорликларининг қуи қатламлари дастлабки аҳоли томонидан ўзлаштирилган ва кейинги тараққиёт босқичларида улар мураккаблашиб борган. Улар бошқаларига нисбатан археологик жиҳатдан яхши ўрганилган ёдгорликлар ҳисобланади.

Фарғона водийсининг илк темир даври Чуст маданияти. Фарғона водийси Марказий Осиёнинг йирик тарихий-маданий вилоятларидан бири ҳисобланади. У Сирдарёning юқори оқими худудида жойлашган бўлиб, жанубдан Олой ва Туркистон, шарқдан Фарғона ва Отўйнок ҳамда шимол томондан Чотқол-Қурама тоғлари билан ўраб олинган. Бу худуд чорвачилик ва ўтрок дехқончилик хўжаликларининг шаклланиши учун жуда қулай бўлган табиий-географик шароитга эга бўлган жиҳатдан.

Чустликларда бронзага ишлов бериш, улардан меҳнат қурол-яроғлар тайёрлаш яхши ривожланган. Далварзинтепа ёдгорлигидан мил. авв. IX асрга оид темир буюм намунаси топиб ўрганилган. Тошлардан меҳнат қуроллари ясаш ўз аҳамиятини йўқотмайди.

Дехқончиликада арпа, буғдой ва бошқа дуккакли ўсимликлар этиштирганлар. Бу ерда дехқончилик суғоришга асосланмаган. Чорвачиликда қорамол, қўй, эчки боққанлар. Дарё ва кўл бўйларида яшаган халқлар балиқчилик билан ҳам шуғулланганлар.

Эйлатон маданияти. Чуст маданиятининг давоми сифатида Фарғона водийсида Эйлатон маданияти (мил. авв. VII-IV асрлар) ривожланади. Эйлатон маданиятига доир ёдгорликлар Фарғона водийсининг деярли барча худудларига тарқалиб, археологик жиҳатдан қайд этилган. Эйлатон даврида мудофаа деворлари тузилиши ўзгаради. Манзилгоҳлар аниқ тузилишга, яъни тўғри тўртбурчак шаклини олади. Тўғри тўртбурчак буржлар пайдо бўлади. Манзилгоҳнинг майдони 200 гектардан иборат бўлиб, Қорадарё бўйида жойлашган. Икки қатор мудофаа девори билан ўраб олинган, деворлар

квадрат шаклли буржлар билан кучайтирилган. Манзилгоҳ ички (20 га.) ва ташқи қисмларидан ташкил топган.

Тошкент воҳасида Бургулик маданияти. Тошкент воҳасининг илк темир даври моддий маданияти Бургулик маданияти мисолида яхши ўрганилган. Бу маданиятга оид дастлабки моддий топилмалар 1940 йили А.И.Тереножкин томонидан Оҳангарон дарёсининг ўрта оқимида Бургуликсой ёқасидан топиб ўрганилган. Ҳозиргача бу маданиятга оид 20 дан ортиқ манзилгоҳлар ва 50 га яқин уй-жойлар маълум. Бу маданиятнинг даври А.И.Тереножкиндан кейин дастлаб Х.Дуке томонидан ўз илмий тадқиқотлари натижаларига асосида мил. авв. IX-VII асрлар доирасида белгиланган.

Уструшона. Уструшона Марказий Осиёning муҳим тарихий маданий вилояти бири. Бу ўлка бўлган Уструшона ўлкаси Фарғонадан жанубий-ғарб Сўғд ва Чоч оралиғида жойлашган бўлиб, илк ўрта асрлар даври ёзма манба маълумотларида Уструшона номи билан юритилган. У Туркистон тоғ тизимидан шимолда Хўжанддан Жиззахгача бўлган ҳудудлардаги ерларни ишғол этади. Ўлкада мил.авв. VII-VI асрларда дастлабки ўтроқ деҳқончилик манзилгоҳлари шакланади. Манзилгоҳлардан қадимгиси ва нисбатан йириги Нуртепа ҳисобланади. Унинг умумий майдони 18 га. дан иборат бўлиб, арк ва шаҳристон қисмларидан ташкил топган.

Қадимги кўчманчилар. Чорвачилик билан шуғулланган кўчманчи қабилалар Авестода турлар, юон тарихчиларининг асаларида скифлар ва массагетлар аҳамонийлар даври ёзувларида эса улар саклар номи билан келтирилган.

Марказий Осиёning дашт ва тоғли ҳудудларида яшаган сакларнинг ёдгорликлари Қуи Зарафшон, Амударё, Орол бўйи, Помир ва Тянь-шанъ тоғларида топилган. Улар асосан қабр кўрғонлардан иборат. Топилмалар бронза ва темирдан ишланган ҳарбий қуроллар зеб-зийнат буюмлари, меҳнат қуроллари ва сопол идишлар учрайди.

Сакларнинг қабр-қўрғонларидан от анжомлари учрайди. Геродотнинг маълумотларига кўра сакларнинг хўжалигида йилқичилик асосий ўрин тутган.

Кўчманчиларнинг уйлари ертўла ва чайласимон шаклда бўлган. Улар чорва изидан доимо кўчиб юрганликлари туфайли доимий ўтроқ ҳаёт улар учун муҳим ўрин ўйнамаган. Кўчманчи сак қабилаларининг қабр қўрғонларидағи моддий топилмаларга кўра уларга мулкий тенгсизлик мавжуд бўлган. Лекин уларда қачон синфий жамият пайдо бўлганлиги ноаниқ. Олимларнинг фикрига кўра, мил. авв. VII-VI асрларда кўчманчилар орасида ҳарбий-сиёсий қабила уюшмалари мавжуд бўлган.

Мавзу бўйича такрорлаш учун саволлар:

1. Ўрта Осиёнинг энеолит даври маданиятлари.
2. Бронза даври хусусиятлари ва бронза металургиясининг технологик тараққиёти.
3. Бронза даври этно-маданий миграциялари.
4. Ўрта Осиёда бронза даври урбанизацияси ва давлатчилиги масалалари.
5. Ўрта Осиёнинг бронза даври маданий марказлари.

Адабиётлар руйхати

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Saidov A.X., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хукуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўрта Осиё тарихи. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.
5. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўрта Осиё тарихи. Ўқув қўлланма. Т., 2004. pdf.
6. Ширинов Т.Ш. Ранняя городская культура эпохи бронзы Юга Узбекистана. Самарканд. 1993.
7. Mamarahimova B.I. Buyuk ipak yo`li - sivilizatsiyalararo muloqot yo`li. O'quv qo'llanma. T. 2010. pdf.
8. Saidov Sh. J. Markaziy Osiyo xalqlari tarixi (Eng qadimgi davrlardan milodiy VII-VIII asrlargacha). O'quv qo'llanma. T.: ToshDSHI. 2010. pdf.
9. Лунина С.Б. Археология Средней Азии. Учебное пособие. Ташкент. 1986. pdf.
10. Эшов Б.Ж. Ўрта Осиёнинг қадимги шаҳарлари тарихи. Дарслик. Тошкент. 2008. pdf.
11. Зубов А.А. Становление и первоначальное расселение рода “Homo”. Санкт-Петербург. 2011.

12. Рындин Н.В., Дегтярева А.Д. Энеолит и бронзовый век. Учебное пособие по курсу «Основы археологии». Изд. МГУ.2002.

Электрон манбалар:

1. www.history.ru
2. www.natura.com
3. www.archaelogy.ru
4. www.archaelogy.com

5-МАВЗУ: Ўрта Осиёнинг энеолит ва бронза даврлари археологияси муаммолари

РЕЖА:

- 5.1. Ўрта Осиё ҳудудларида қадимги давлатларнинг шаклланишида тарихий маданий жараёнлар муаммолари.
- 5.2. Ўрта Осиёнинг антик даври маданий-тарихий вилоятларнинг итирик шаҳар марказлари.
- 5.3. Сирдарё ҳавзаси ўтрок дехқонлари ва чорвадор қабилалари.

Таянч иборалар: илк темир, антик, тарихий-маданий, этно-маданий, миграция, антик, ихтисослашиш, заргарлик, санъат, ҳайкалтарошлиқ, рангтасвир, торевтика.

5.1. Ўрта Осиё ҳудудларида қадимги давлатларнинг шаклланишида тарихий маданий жараёнлар муаммолари.

Милоддан аввалги IX-VIII асрлар Ўрта Осиё тарихида бронза давридан илк темир асрига ўтиш даври бўлган.

Ўрта Осиёнинг темир даври тарихини ўрганишда ёзма манбаларнинг камлиги ҳамда тўлиқ эмаслигини эътиборга олиш лозим.

Ўрта Осиё ва Ўзбекистоннинг қадимий вилоятлари жамияти тўғрисида муҳим ёзма манбалар – “Авесто”, (мил. авв. IX-VIII, VII-VI асрлар), аҳамонийлар даври (мил. авв. VI-V асрлар) ёзма ёдгорликлари ва қадимги юон тарихшунослари (мил. авв. V-IV асрлар) ҳиқоя қиласи. Афсуски, “Авесто”нинг энг қадимги қисмлари бизнинг замонамизгача етиб келмаган. Мазкур тўплам ми-лодий III-VII асрларда таҳrir қилинган. “Авесто”нинг кейинги бизгача етиб келган қисмлари тўрт китобнигина ўз ичига олади. Ясна (“қурбонлик”, - дуолар ёки қурбонлик келтириш), Яшт (“қадрлаш”, “улуғлаш” - маъбуллар учун мадхиялар), Видевдат (“девларга қарши қонун”), Виспрат (“барча ҳукмдорлар”). Бу китоблар ёзилган тил “Авесто” туфайлигина маълум бўлиб, авесто тили дейилади.

Кўп қатламли, мураккаб манба ҳисобланган, “Авесто” асрлар давомида шаклланиб борган. “Авесто”нинг энг қадимий қисмларида кенг ҳудудда

жойлашган жамият тасвириланган бўлиб, мазкур жамият ҳақида ҳали ёзув мавжуд бўлмаган замонларга оид тасаввурлар сақланган. Ўрта Осиё учун “Авесто” маълумотлари археологик манбалар билан солиширилган ҳолда кенг даврий чегара оралиғида - бронза давридан тортиб қадимги дунё - антик давргача бўлган ижтимоий-иктисодий тарихни ёритишда фойдаланилади.

“Авесто” зардўштийлик дининг мўқаддас китоби бўлиб, у Заратуштра (Зардўшт) динидаги халқларнинг шариат қонунлари мажмуидан иборат. Заратуштра (юононча Зороастр) исми билан аталган зардўштийлик (заратуштризм, зороастризм) Ўрта Осиёда ислом дини жорий этилишидан олдин кенг тарқалган “Авесто”нинг баъзи бир қисмларида Заратуштра “заотара” ёки “атаурwon”, яъни коҳин тарзида тилга олинади. Зардуштийлик

дини тарихи бўйича етакчи мутахассислар мазкур ҳолатга алоҳида эътибор қаратар эканлар, Заратуштра бу диннинг ягона асосчисидир, шунинг билан бирга, у ҳам коҳин, ҳам зардуштийларнинг пайғамбари эди, деб фараз қиласидилар.

“Авесто” Ўрта Осиё вилоятларининг қадимги тарихи, ижтимоий тузуми, иқтисодий ҳаёти ва маънавий маданиятини ўрганишда муҳим манбадир. “Авесто”нинг энг қадимги худудий географик номлари Ўрта Осиё вилоятлари билан боғланган (Яшт китоби, 10-боб). Руйхатдаги биринчи мамлакат - “Арёнам Вайчах” ёки “Арёшайёна”, “Арёнам Вайжо”. У юртда кўпдан-кўп яйловларга эга баланд тоғлар, кенг дарёлар ва чуқур қўллар мавжуд бўлган. Яшт китобида Иската, Поруту, Моуру, Гава Сўғда (Сўғд макони) ва Хоразм каби бошқа мамлакатлар ҳам тилга олинган.

“Авесто” Видевдат китобининг биринчи бобида санаб ўтилган куйидаги вилоятлар Яшт китобидаги мамлакатлар рўйхатидан анча фарқ қиласиди: Арёнам Вайжо, Гава, Моуру, Бахди, Нисайя, Аръё, Ваэкерета, Урва, Хнанта, Хайтумант, Рага, Чахро ва Варна.

“Авесто”да Хоразм, Марғиёна, Сўғд, Бақтрия вилоятлари йирик мамлакатлар қаторида тилга олинган. Шунинг билан бирга, Арёнам Вайжони ҳам кенг ўлка сифатида тушуниш мумкин. У ерда баланд тоғлар - Помир,

Ҳисор, Тангритоғ, чуқур кўллар - Каспий, Орол, Иссиққўл, кенг дарёлар - Амударё ва Сирдарё жойлашган деб фараз қилинади.

Тарихий маълумотларга кўра, қадимги **Хоразм** худуди ўрта Амударё оқимидан бошланиб Орол денгизигача жойлашган ерларни ўз ичига олган, **Бақтрия** ерлари – бу Афғонистоннинг шимоли-шарқи, Жанубий Тожикистон, Сурхондарё вилояти ҳисобланган.

Бақтрия худудий чегаралари: жанубда – Ҳиндиқуш тизмаси, шимолда – Ҳисор тоғлари, шарқда – Помир, ғарбда – Амударёнинг ўрта оқими ҳисобланади.

Сўғдиёна – ҳозирги Қашқадарё, ва Зарафшон воҳаларидир. Сўғдиёнининг географик чегаралари: ғарбда Бухоро воҳасидан шарқда Ҳисор тоғлари бўйлаб, жанубда Қашқадарё ва Кўҳитоғ оралиғида, шимолда эса, Нурота тизмаларига бориб тақалган.

Марғиёна – Туркманистон жанубидаги Мурғоб воҳаси, **Парфия** – Туркманистоннинг жануби-ғарби, Эронинг шимоли-шарқи. Ўрта Осиё ўтрок вилоятларининг қўшни ерларида кўчманчи сак-массагет қабилалари яшаган (Помир, Тангритоғ, Жанубий Қозогистон, Тошкент, Сирдарё вилояти, қуи Зарафшон, Қуи Амударё, Сирдарё ҳамда Орол денгизи атрофлари).

Иқтисод ва ижтимоий тузум. Ўзбекистоннинг турли вилоятларида Афросиёб, Узунқир, Қизилтепа, Кўктепа, Ерқўрғон каби дастлабки шаҳарлар марказлари равнақ топган. Ушбу шағарларда бинокорлик, ҳунармандчилик ва савдо юксак даражада ривожланган.

Сурхондарёдаги Қизилтепа қадимги шаҳар маркази атрофида тўртбурчак шаклида қурилган қадимий уй- қўрғонлар колдиқлари топилган (Қизилчатепа). Улар пахса деворлар билан ўралган ва хом ғиштлардан қурилган уй-жой, хўжалик хоналари, ошхоналардан ҳамда ички ҳовлидан иборат. Пахса деворлар билан мустаҳкамланган ташки қисмда эса подахона бўлган.

5.2. Ўрта Осиёning антик даври маданий-тариҳий вилоятларнинг йирик шаҳар марказлари.

Ўрта Осиёning дашт ва тоғлик жойларида яшаган саклар хўжалигида чорвачилик катта аҳамиятга эга бўлган. Бу қабилалар кўплаб қорамол, майдада чорва ҳамда отларни урчитганлар.

Геродот шундай хабар беради: “Массагетлар отда ва пиёда жанг қиласидилар. Массагетларнинг яроғ-аслаҳалари найза, болта ва ўқ-ёйлардан иборатдир. Уларнинг барча нарсалари олтиндан ва мисдан ишланган. Болта, ўқ ва найза учлари мисдан ишланган, уларнинг ўз усти-бошлари олтин билан нақшланган. Темир ва кумушдан ясалган буюмлар уларнинг рўзғорида ишлатилмайди, чунки бу металлар массагетларнинг ерларида, умуман, учрамайди аммо олтин ва мис уларнинг заминида жуда ҳам кўпдир”.

“Авесто” китобларида қадимги чорвачилик ҳаёти ҳақида маълумотлар турли қисмларда сақланган бўлиб, уларда шундай дейилади:

“Биз Ахурамаздани улуғлаймиз... Ахурамазда яратган барча нарсанинг ичида энг муҳим бўлиб, биринчи ўринда чорва туради. Биз чорвага тинч ўтлов ва емиш таъминлашга чақирамиз”.

Видевдат китобида деҳқончилик савоб иш деб ҳисобланган: “Ким агар сўл ва ўнг қўли, ўнг ва сўл қўли билан бу заминга ишлов берса, О Спитама Заратуштра, у ерга манфаат келтиради”.

Хўжалик юритиш мақсадида деҳқонлар томонидан ўзлаштирилган худудларда аҳоли зич жойлашган бўлиб, улар ўзлаштирилмаган бепоён ерлардан фарқ қилгани ҳолда қадимги “маданий хўжалик воҳалари” деб аталган. Уларнинг ҳар бирида ҳосилдор ерлар ва сугориш тизимидан ташқари уй-кўрғонлар ва манзилгоҳлар, шунингдек экин экилмаган ерлар ҳамда яйловлар мавжуд бўлган. Қадимги деҳқончилик туманларининг ривожланиши табиий-географик ижтимоий-иктисодий ва маданий муҳит билан боғлиқ бўлиб, бу муҳит уларнинг қадимги маданий-хўжалик туманлари эканлигидан далолат беради.

Милоддан аввалги I минг йилликнинг биринчи ярмида аҳоли нисбатан зич жойлашган ўтрок воҳаларда деҳқончилик хўжалиги жадал ривожланган.

Бу воҳалар ҳосилдор тоғолди текисликларида ёки дарё этакларида жойлашган бўлиб, даштларга нисбатан деҳқончилик учун қулай шароитга эга бўлган.

Ўрта Осиё илк темир даври йирик манзилгоҳларида ёки алоҳида уй-қўргонларида ғалла туйгич, келисоп, ҳовончалар, металлдан ва тошдан ишланган ўроқлар топилган. Ушбу қуроллар ҳар бир жамоанинг ишлаб чиқарув қуроллари таркибиغا кирган. Уй-қўргонлар жамоаларининг асосий машғулотлари қишлоқ хўжалик маҳсулотларини етиштириш ва уларни қайта ишлашдан иборат бўлган.

Қадимги уй-жойлардан кўп сонли сопол идишлар топилган. Арпа, буғдой, тариқ донлари ва улар учун кавланган уралар, ун ва буғдой сақлаш учун ишлатилган хумлар ва хумчалар жамоаларнинг иқтисодий ҳаётида муҳим аҳамиятга эга бўлганлигини кўрсатади. Ерни ҳайдаб деҳқончилик қилиш, сунъий суғориш ишларини кенг йулга қўйиш, дон экиш, чорва учун хашак бўладиган ўсимликларни ўстириш, мевачиликни ривожлантириш ҳаёт манбаи ҳисобланган.

Айрим уй-қўргонлардан маҳсус устахоналар қолдиқлари топилиб, тадқиқ этилган. Бу устахоналарда оила аъзолари уй рўзгор учун зарурий бўлган буюмларни ишлаб чиқарганлар. Масалан, тошдан ишланган деҳқончилик қуроллари (ўроқлар, ёрғучоклар, ҳовончалар), кўлда ишланган кулолчилик буюмлари – сопол идишлар, чироқдон. урчук бошлари, бўйра ва тери тушамалари ва бошқалар – ҳунармандчилик маҳсулотлари ҳисобланган.

Шаҳар марказларининг маҳсус ҳунармандчилик устахоналарида ишлаб чиқарилган сопол идишлар, металл қуроллари ва бошқа ашёлар хўжаликда кенг ишлатилган. Жамоалар ўртасида айирбошлиш ва савдо-сотик ишлари юксак даражада таракқий топган.

Аҳамонийлар давридан олдин Ўрта Осиёда танга пуллар номаълум бўлган. Шунинг учун ҳам қишлоқ жамоалари ўртасидаги савдо-сотик жараёнида кулолчилик ва темирчилик буюмлари, чорва ва озиқ-овқат маҳсулотлари “пул” вазифасини бажарган. Қишлоқ жамоаларида

етиштирилган маҳсулотнинг асосий қисми шу жойнинг ўзида, яъни айрим жамоалар ўртасидагина истеъмол қилинган.

Ташқи савдода (вилоятлар, мамлакатлар ўртасида) пул ўлчови сифатида хом ашё, қимматбаҳо ҳунармандчилик буюмлари (металл идишлар, яроғ-аслаҳалар, зеби-зийнатлар), қимматбаҳо тошлар ҳамда олтин ва кумушдан ҳам фойдаланилган. Бақтрия тупроғида топилган Фуллол (Афғонистон) ва Амударё (Тожикистон) хазиналаридағи юқори санъат даражасида ишланган олтин ва кумуш буюмлари ана шундан далолат бериши мумкин.

Ўрта Осиёдан бошланган савдо йуллари қадимги Шарқ мамлакатларига олиб борган. Ктесий хабарига кўра, Бақтрия вилояги олтин ва кумуш конларига бой бўлган. Оссурия подшоларининг савдогарлари бронзадан ишланган идишлар, яроғ-аслаҳаларни хом ашё – олтин ва кумушга алмаштирганлар Иккидарё оралиғи ва Эрон шаҳарларида ясалган бронза идишлар Бақтрияning милоддан аввалги II минг йилликка оид ёдгорликларидан ҳам топилган.

Милоддан аввалги VII-VI асрларда Ўрта Осиё жамиятининг асоси кичик-кичик оиласардан иборат бўлиб, ҳар бир кичик оила ўртача 5-6 кишидан ташкил топган. Улар катта патриархал оила аъзолари ҳисобланган. Катта оила эса 20-25 кишидан ташкил топган бўлиб, умумий уй-жойда яшаган. Бу уйларда айрим кичик оиласарга маҳсус турар жойлар тегишли бўлса-да, лекин уларнинг ижтимоий-иқтисодий ҳаёти – “умумий том остида” катта оила (уй эгаси) раҳбарлиги ўтганлиги билан изоҳланади.

5.3. Сирдарё ҳавзаси ўтроқ дехқонлари ва чорвадор қабилалари.

Мазкур сиёсий жараёнлар Марказий Осиё тарихий ўлкалари маданий ҳаётига сезиларли таъсир қилиб, у ёки бу халқлар маданиятининг таъсирида кўринади. Хусусан, Марказий Осиёнинг жанубий ўлкаларида эллин маданияти анъаналари: шаҳарсозлик, қурилиш, меъморчилик кулолчилик ва ҳайкалтарошлиқ соҳаларига сезиларли таъсир қилиб, кейинчалик шимолий ўлкаларда ҳам таъсири намоён бўла бошлайди.

Эллин шаҳарсозлиги учун квадрат ёки тўғри тўртбурчак шаклидаги аниқ режа асосида квадрат хом ғиштлардан барпо этилган мудофаа деворлари билан ўраб олинган шаҳарлар қуриш хос. Мудофаа деворлари одатда тўғри тўртбурчак миноралар ва уларда жойлашган шинаклар билан кучайтирилган. Деворлар икки қатор бўлиб, ички томондан каридор қурилган. Ички галарея (узун хона)да камончилар учун мўлжалланган шинаклар жойлашган. Камончи аскарлар учун мўлжалланган шинаклар икки қаватда жойлашган. Бу манзара Афросиёбнинг эллинлар даврига оид мудофаа деворида тўлиқ намоён бўлади. Бу даврга оид бошқа шаҳарлар қурилишида ҳам эллин меъморчилик усуллари кенг тарқалади. Шунингдек, Марказий Осиёнинг жанубий ўлкаларининг эллинлар даврига оид меъморчилигига иморатларни палметта (дараҳт барги ўхшаш меъморчилик безаги) ва антификс (шаклан палметтага ўхшаш) ва кунгаралар билан безатиш анъанаси мавжуд бўлган.

Шимолий Парфия. Энг йирик ёдгорликлар сирасига Янги Нисо, Эски Нисо, Кўхна Каахка, Яриқтепа, Хусравқалъа шу каби қадимги шаҳар харобалари қалъа-қўргон, дехқончилик қишлоқлари ёки алоҳида мақсадлар учун хизмат қилган манзилгоҳлар (Эски Нисо, Мансуртепа) аниқланиб, уларда турли даражадаги қазишма ишлари амалга оширилган.

Ҳозирги Ашгабад шаҳридан 18 км. ғарбда жойлашган Янги Нисо нисбатан яхши ўрганилган. Кўхна шаҳар сунъий дўнглик устида жойлашган арк (4 га. атрофида) ва унга туташ шаҳар (18 га.) ва шаҳар атрофи қисмларида ташкил топган бўлиб, уларнинг ҳар учала қисмлари алоҳида мудофаа деворлари билан мудофаа қилинган.

Марғиёна. Марғиёна Марказий Осиёнинг антик даври йирик тарихий маданий ўлкаларидан бири бўлиб, Марғиёна Туркманистон Республикасининг Мурғоб воҳаси худудида жойлашган.

Воҳанинг антик дарига оид манзилгоҳларидан Гяурқалъа, Эркқалъа, Кўхна Кишман, Жинтепа, Такиржатепа, Дурнали ва Девқалъа каби ёдгорликлар археологик жиҳатдан яхши ўрганилган.

Улар орасида ҳозирги Байрамали шаҳрининг шимоли қисмида жойлашган Эркқалъа ва ғарбий қисмида унга туташ жойлашган Гяурқалъа ёдгорликлари муҳим ўрин эгаллади. Ушбу манзилгоҳлар ўз даврида битта шаҳар мажмуасинининг таркибий қисмларини (биринчиси-арк, иккинчиси-шаҳристон) ташкил этиб, мил.авв. I минг йилликнинг ўрталарида шаклланган. Уларнинг умумий майдони тахминан 90 га. дан иборат.

Бақтрия. Бақтрияниң антик даврига оид қўхна шаҳарларини тадрижий жиҳатан бир неча гуруҳга бўлиш мукин. Биринчи гуруҳ шаҳарлари мил.авв. I минг йилликнинг ўрталарида шаклланиб, эллинлар даврида ҳам фаолият юритган (Талашконтепа II, Жондавлаттепа, Ҳайитабодтепа, Қалъаи Мир). Иккинчи гуруҳ шаҳарлар Юнон-Бақтрия даврида (Эски Термиз, Далварзинтепа, Кампиртепа-Коғирқалъа, Кейкабодшоҳ, Саксаноҳур), учинчи гуруҳ шаҳарлар эса Кушонлар даврида (Зартепа, Будрач, Гаровқалъа, Шахтепа ва бошқалар) вужудга келиб, фаолият юритган.

Далварзинтепа ёдгорлиги Шимолий Бақтрияниң антик даврига оид йирик манзилгоҳ саналади. Манзилгоҳ мил.авв. III асрда шаклланиб, милодий III иккинчи ярмига қадар йирик маъмурий, иқтисодий ва ғоявий марказлардан бири сифатида фаолият юритади. Далварзинтепа ёдгорлиги айлана шаклли арк (3,2 га.), тўғри тўртбурчак шаҳристон (умумий майдони 32,5 га.) ва шаҳар атрофи қисмларидан ташкил топган. Манзилгоҳнинг дастлабки шаклланган қисми Юнон-Бақтрия подшолиги даврида мудофаа девори билан мудофааланган арк пайдо бўлади. Кушонлар (I-III асрлар) шаҳар арки ниҳоятда мустаҳкамланиб, икки қатор мудофаа девор билан мустаҳкамланади.

Сўғд. Марказий Осиёниң йирик маданий-тарихий вилоятларидан бири бўлган Сўғд антик даврида Зарафшон (Самарқанд ва Бухоро вилоятлари) ва Қашқадарё воҳаларилари худудларидан ташкил топган. Айрим юнон муаллифлари (Страбон) манбаларида келтирган маълумотларда унинг жанубий худуди Амударё билан чегараланганлиги тўғрисидаги маълумотлар мавжуд.

Йирик шаҳар марказларининг асосийлари (Афросиёб, Еркўргон, Кўктепа, Узунқир-Подаётоқ-Сангиртепа мажмуаи) илк темир ва архаик даври ўрнида фаолият юритган бўлса, бошқа бир гурух кўхна шаҳарлар (Қалаи Захаки Марон, Китоб шаҳридаги Қаландартепа ёдгорлиги, Талли Барзу, Бухоро ва бошқалар) бевосита антик даврида шаклланган.

Афросиёб ўлканинг асосий йирик шаҳарлар макази сифатидаги аҳамиятини сақлаб қолади. Антик даври манбаларида қайд этилган Мароканданинг ўрни бўлган.

Хоразм. Хоразмнинг антик даври тарих тўғрисидаги қисқача маълумотлар юонон-рим муллифлари асарларида сақланган. Мил. авв. IV аср бошларида аҳамонийлардан мустақил бўлиб олган Хоразм шоҳ Фарасман (Арриан) ёки Фратраферн (Курций Руф) нинг Александр Македонский билан келишуви туфайли мустақиллигини сақлаб қолган. Хоразмнинг селевкийлар таркибига кирганлиги тўғрисида маълумотлари учрамайди.

Қўйи Амударёнинг антик даври шаҳар туридаги марказларидан Кўхна Ҳозорасп, Кўхна Хива, Ахшахонқалъа, Бозорқалъа, Ёнбошқалъа, Тупроққалъа каби ёдгорликлар Қадимги Хоразм мададаний тараққиётида муҳим ўринга бўлган.

Қадимги Чоч. Қадимги Чоч-Чирчиқ воҳаларидан ташкил топган ҳозирги Тошкент вилояти худудидан иборат ўлка. Чоч тарихига оид аниқ маълумотлар қадимги юонон тарихчиларининг асарларида учрайдти. Тарихчи Стробоннинг “География” асарида келтирилган маълумотларда мил.авв. I минг йилликнинг ўрталарида Яксарт (Сирдарё) ортидаги ерларда жангавор сак қабилалари истиқомат қилганлиги келтирилган.

Бошқа бир юонон муаллифи Дионисий Периегит асарида Селевкийлар саркардаси Демодам дарё ортига (Яксарт) юриш қилиб, қалъага асос солганлиги тўғрисидаги маълумот мавжуд.

Кейинги давр тарихи билан боғлик воқеалар тавсилоти билан Хитой манбалари орқали танишиш мумкин. Чжан Цзян (мил.авв. II асрнинг иккинчи ярми) келтирган маълумотларда ўлка Юни номи билан тилга олиниб, унинг

Кангуйлар давлати таркибига кирганлиги таъкидланади. Кейинги давр хитой манбаларида *Ши, Чжесии* (*Чжеси*) шаклида келтирилган.

Археологик жиҳатдан воҳанинг антик даври дастлабки ўрганилган ёдгорликга нисбатан Қовунчи маданияти номи билан юритилади. Қовунчи I (мил. авв. III асрнинг иккинчи ярми-мил. милонинг бошига қадар) Қовунчи II (милоднинг I асридан-IV асрлар боши). Воҳада антик даврига оид дан ортиқ ёдгорликлар аниқланган бўлиб, улардан 13 таси Ю.Ф. Буряковнинг тахминларига кўра қадимги шаҳар сирасига киради. Улардан Қовунчитепа, Киндиктепа, Шохрухия, Кавардан, Хонободтепа, Қулоқчинтепа, Кугаиттепа, Мингўрик, Шоштепа ва бошқаларни қайд этиш мумкин.

Фарғона водийси. Антик даври юонон-рум ёзма манбаларидаги қайд қилинган айрим халқлар келтирилган мавхум хабарларни орқали Фарғонанинг антик даври тўғрисида мулоҳаза юритиш қийин. Герадотда келтирилган париканийларни Фарғонага жойлаштиришга қарама-қарши фикрлар мавжуд. Хитой манбаларида келтирилган *Даван* (*Да-Юан*) Унинг маълумотларида Даван давлати қўшни Кангуй давлати билан бир қаторда Хитой қўшинлари қаршилигига тура оладиган қудратли давлатлардан бири сифатида эътироф этилган. Ёзма манбаларда давлат пойтахти Эрши шаҳридан ташқари юзлаб шаҳарлар мавжуд бўлганлиги таъкидланган. Бу маълумот биринчидан хитойликларнинг шаҳар тушунчасидан келиб чиқсан ҳолат бўлса, иккинчи Фарғона водийсида ушбу даврга оид манзилгоҳлар сонининг кўплиги билан изоҳлаш мумкин. Шунингдек, ушбу манбаларида Даваннинг афсонавий учар отлари-арғамақлар тўғрисида қимматли маълумотлар келтирилади. Ҳатто, хитойликлар отларни қўлга киритиш мақсадида ўлкага ҳарбий юриш уюштириб, маҳаллий ҳокимият маълум муддат уларга қарши тура олганлиги манбалардан маълум.

Уструшона. Уструшона ўлкаси тўғрисида қадимги ёзма манбаларда маълумолар учрамайди. Фақат антик даври муаллифлари асарларида Александр Македонскийнинг Яксарт (Сирдарё) бўйига юриш қилиб, бу ердаги Эрон шохи Кир томонидан асос солинган Киропол шаҳрини вайрон қилгач унинг ўрнида ўрнида барпо эттирган мустаҳкам қалъани Александрия

Эсхата номи билан атаганлиги тўғрисидаги маълумотлар сақланган. Ўлканинг антик даври манзилгоҳлари нисбатан яхши ўрганилмаган. Бу даврда Хўжанд кўхна шаҳри, Ўратепа (Муғтепа), Мунчоқтепа ва Ширин каби шаҳар туридаги манзилгоҳлар фаолият юритган.

Мавзу бўйича тақорорлаш учун саволлар:

1. Ўрта Осиёning илк темир ва антик даврлари археологияси муаммолари.
2. Ўрта Осиёning илк темир даври археологияси этно-маданий миграциялар.
3. Ўрта Осиё ҳудудларида қадимги давлатларнинг шаклланиш муаммолари.
4. Ўрта Осиёning антик даври маданий-тарихий вилоятларнинг йирик шаҳар марказлари. Сирдарё ҳавзаси ўтроқ дехқонлари ва чорвадор қабилалари.

Адабиётлар руйхати

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Сайдов А.Х., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.
5. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўрта Осиё тарихи. Ўқув қўлланма. Т., 2004. pdf.
6. Ширинов Т.Ш. Ранняя городская культура эпохи бронзы Юга Узбекистана. Самарканд. 1993.
7. Mamarahimova B.I. Buyuk ipak yo`li - sivilizatsiyalararo muloqot yo`li. O'quv qo'llanma. Т. 2010. pdf.
8. Saidov Sh. J. Markaziy Osiyo xalqlari tarixi (Eng qadimgi davrlardan milodiy VII-VIII asrlargacha). O'quv qo'llanma. Т.: ToshDSHI. 2010. pdf.
9. Лунина С.Б. Археология Средней Азии. Учебное пособие. Ташкент. 1986. pdf.
10. Эшов Б.Ж. Ўрта Осиёning қадимги шаҳарлари тарихи. Дарслик. Тошкент. 2008. pdf.
11. Зубов А.А. Становление и первоначальное расселение рода “Homo”. Санкт-Петербург. 2011.
12. Рындина Н.В., Дегтярева А.Д. Энеолит и бронзовый век. Учебное пособие по курсу «Основы археологии». Изд. МГУ.2002.

Электрон манбалар:

5. www.history.ru
6. www.natura.com
7. www.archaelogy.ru
8. www.archaelogy.com

III. АМАЛИЙ МАШГУЛОТЛАР МАТЕРИАЛЛАРИ

1-амалий машғулот:

Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичи

Мақсади: Ўрта Осиё археологияси фанининг фан сифатидаги ўрнини кўрсатиш. Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичларини илмий-амалий аҳамиятини ўрганиш.

Натижаси: Ўрта Осиё археологияси фанининг ўрганиш. Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичларини тахлил қила олади.

Назорат саволлари

1. Ўрта Осиё археологияси фанининг вужудга келиши
2. Ўрта Осиё археологияси фани хақида маълумот
3. Ўрта Осиё археологиясини ўрганишнинг замонавий босқичларини тарихий аҳамияти.

Адабиётлар

1. Ртвеладзе Э.В., Сайдов А.Х., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
2. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
3. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.

2-амалий машғулот:

Ўрта Осиёда инсониятнинг шаклланиши муаммолари

Мақсади: Ер юзи иқлимиининг ўзгариб туриши, музлашлар, маймуннинг одамга айланишининг экологик шароитлари. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари.

Натижаси: Ер юзи иқлимиининг ўзгариб туриши масаласи иқлимининг совиши, маймуннинг одамга айланишининг экологик шароитлари. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари.

Назорат саволлари

1. Ер юзи иқлимиининг ўзгариб туриши
2. Палеолит даври хақида тушунча. макони ва уларнинг хронологияси масалалари.
3. Палеолит даври макони ва уларнинг хронологияси масалалари.

Адабиётлар

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Сайдов А.Х., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.

4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув кўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.

3-амалий машғулот:
Ўрта Осиёнинг мезолит ва неолит даври археологияси

Мақсади: Ўзлаштирувчи хўжалик шаклиниң ривожланиши ва унинг ишлаб чиқарувчи хўжалик шаклиниң шаклланишидаги амалий аҳамияти.

Натижаси: Локал маданиятларнинг хўжалик ва моддий маданиятини илмий таҳлили. Неолит даври ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг шаклланиши масалаларини долзарб муаммоларини илмий-амалий аҳамиятини ўрганиш.

Назорат саволлари

1. Ўзлаштирувчи хўжалик шаклиниң ривожланиши.
2. Локал маданиятларнинг хўжалик ва моддий маданиятини илмий таҳлили.
3. Неолит даври ишлаб чиқарувчи хўжаликнинг шаклланиши масалаларини долзарб муаммоларини илмий-амалий аҳамиятини ўрганиш.

Адабиётлар

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Сайдов А.Х., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва ҳукуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув кўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.

4-амалий машғулот:
Ўрта Осиёнинг энеолит ва бронза даврлари археологияси
муаммолари
РЕЖА:

1. Ўрта Осиёнинг энеолит даври маданиятлари муаммолари.
2. Бронза даври хусусиятлари ва бронза металлургиясининг технологик тараққиёти.
3. Ўрта Осиёда бронза даври урбанизацияси ва давлатчилиги масалалари.

Бронза даври хусусиятлари ва бронза металургиясининг технологик тараққиётининг таҳлил қилиш. Ўрта Осиёда бронза даври урбанизацияси ва давлатчилиги масалалари назарий аҳамиятини ўрганиш.

5-амалий машғулот:

Ўрта Осиёning илк темир ва антик даврлари археологияси муаммолари

Мақсади: Илк темир даври тарихий-маданий жараёнларини таҳлил қилиш. Этно-маданий миграцияларнинг илмий таҳлил қилиш.

Натижаси: Маданий-тарихий вилоятларнинг йирик шаҳар марказларини хариталаш.

Назорат саволлари

1. Илк темир даври тарихий-маданий жараёнларини таҳлил қилиш.
2. Этно-маданий миграцияларнинг илмий таҳлил қилиш.

Адабиётлар

5. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
6. Ртвеладзе Э.В., Сайдов А.Х., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва ҳукуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
7. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
8. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.

6-амалий машғулот:

Ўрта Осиёning илк темир ва антик даврлари археологияси муаммолари

Мақсади: Ўрта Осиёning антик даври маданий-тарихий вилоятларнинг йирик шаҳар марказлари сифатидаги ўрнини аниқлаш.

Натижаси: Антик даври маданиятининг илмий-амалий аҳамиятини ўрганиш.

Назорат саволлари

1. Ўрта Осиёning антик даври маданий-тарихий вилоятларнинг йирик шаҳар марказлари сифатидаги ўрнини аниқлаш
2. Антик даври маданиятининг илмий-амалий аҳамиятини ўрганиш.

Адабиётлар

9. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.

- 10.Ртвеладзе Э.В., Саидов А.Х., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва ҳуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
- 11.Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
- 12.Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf.

V. МУСТАҚИЛ ТАЪЛИМ МАВЗУЛАРИ

Мустақил ишни ташкил этишнинг шакли ва мазмуни.

Тингловчи мустақил ишни муайян модулни хусусиятларини ҳисобга олган холда қуидаги шакллардан фойдаланиб тайёрлаши тавсия этилади:

- меъёрий хужжатлардан, ўкув ва илмий адабиётлардан фойдаланиш асосида модул мавзуларини ўрганиш;
 - тарқатма материаллар бўйича маъruzалар қисмини ўзлаштириш;
 - автоматлаштирилган ўргатувчи ва назорат қилувчи дастурлар билан ишлаш;
 - маҳсус адабиётлар бўйича модул бўлимлари ёки мавзулари устида ишлаш;
- tinglovchinining касбий фаолияти билан боғлиқ бўлган модул бўлимлари ва мавзуларни чуқур ўрганиш.

Мустақил таълим мавзулари:

1. GIS тарихи ва унинг археология соҳасида қўлланилиши
2. Гис ёки Гат тушунчасига таъриф
3. GIS соҳасида қўлланилаётган дастурлар
4. Хариталар турлари ва улар хақида маълумот
5. Археологияда топографик хариталарнинг қўлланилиши
6. Гис ёрдамида археологик ёдгорликлар харитасини тузиш
7. Arc GIS ва унинг таркибий қисмлари
8. Координаталар тизими хақида маълумот
9. Arc GIS дастурида хариталарни координаталар тизими билан боғлаш.
10. Arc GIS дастурида чизиқли, майдонли ва нуқтали обьектлар яратиш.
11. Arc GIS дастуридасимволларяратиша улар устидаишлиш
12. Атрибут жадвалларяратиша улар устидаишлиш
13. Археологик ёдгорликлар харитасини яратиш ва чоп этиш
14. Маълумотлар жадвали хақида тушунча.
15. Arc GIS дастурида маълумотлар жадвалини яратиш.
16. Маълумотлар жадвалида устунлар ва қаторларда ёдгорликлар хақида киритиладиган маълумотлар.
17. Arc GIS ва Excel. Excelда яратилган маълумотларни Arc GIS дастурига юклаш.
18. Археологияда замонафий ахборот тизимлари.
19. Археологик тадқиқотларда Гис тизимини қўллашдан асосий мақсад
20. Ватанимиз ва Хорижий мамлакатлар худудида ўтказилган археологик тадқиқотларда Гис тизимининг қўлланилиши

VI. КЕЙСЛАР БАНКИ

1-кейс-стади.

Кейс 1. Археология атамасига ким асос солган. Археологиянинг фан сифатида шаклланиши сабабларини кўрсатинг

Кейсни бажариш босқчилари ва топшириқлар:

- Археология атамасига таъриф. У қандай маънони англатади. Археология атамасини ким муомалага киритган.
- Археологиянинг фан ситида шаклланиши сабабларини келтиринг.

2-кейс-стади.

Кейс 2. Ер шарида хаётнинг пайдо бўлиши ва илк ибтидоий одамларинг келиб чиқиши шарт-шароитлари

Кейсни бажариш босқчилари ва топшириқлар:

- Ерда хаёт қандай пайдо бўлган. Ер шари тарихи хақида маълумот келтиринг
- Одамзоднинг хайвонот дунёсидан одаамзод дунёсига қадам қўйишига сабаб бўлган омилларни изохланг

3-кейс-стади.

Кейс 3. Даствлабки гоминидларининг пайдо бўлиши сабабларини кўрсатинг

Кейсни бажариш босқчилари ва топшириқлар:

- Гоминидлар атамасига таъриф беринг. У қандай маънони англатади
- Ер юзида топилган даствлабки палеантропологик топилмалар хақида маълумот келтиринг ва қиёсий тахлил қилинг

4-кейс-стади.

Кейс 4. Нима сабабдан Африка инсоният бешиги сифатида эътироф этилади. ва сабабларини кўрсатинг

Кейсни бажариш босқчилари ва топшириқлар:

- Африка худудидаги даствлабки ибтидоий аждодларимизга оид топилмалар ва уларининг тахлилини келтиринг.
- Нима сабабдан Африка инсоният бешиги сифатида эътироф этилиши сабабларини келтиринг

5-кейс-стади.

Кейс 5. Нима сабабдан даствлабки аждодларимиз Африқадан Яқин ва Ўрта Шарқ худудида орқали ер юзининг бошқа худудларига миграция қилишган ва сабабларини кўрсатинг

Кейсни бажариш босқчилари ва топшириқлар:

- Африка худудида ва Яқин ҳамда Ўрта Шарқ палеолит даври иқлим, шарт-шароитлари ҳақида маълумот келтиринг ва уларининг тахлил қилинг.

- Яқин ва Ўрта Шарқ худудидаги энг қадимги тош даври ёдгорликлари ва топилмалари

6-кейс-стади.

Кейс 6. Нима сабабдан дастлабки археологик тадқиқотлар Европа хууддида ўтказилган қўпгина археоогик даврлар Европа худудид билан боғлиқ сабабларини кўрсатинг

Кейсни бажариш босқчилари ва топшириқлар:

- Европада ўтказилган дастлабки археоогик изланишлар уларнинг тахлилини келтирнг.
- Европа худудидан хозиирги замон типидаги одамнинг дастлабки топилмалариннг қайд этилиши ва Хомо Сапиенс муаммоси.

VII. ГЛОССАРИЙ

Атама	Terminology	Термин	Ўзбек тилидаги шархи
Археология	Archaeology	Археология	Архайос-қадимги ва логос-фан деган маънони англатади
Антикварий	Antiquitates	Антикварий	Римлик муаллифлар юонча археология термини ўрнида antiquitates-қадимиёт терминини қўллашган.
Қадимиёт	Antiquaries	Древность	Римлик муаллифлар юонча antiquitates-қадимиёт соҳаси вакилларини эса «antiquaries» - антикварий, яъни қадимий топилмалар хаваскорлари дея аташган.
Олдувай, ашель, мустье ва сўнгги палеолит	Olduvai, Ashel, Mousterian and Upper Paleolithic	Олдувей, Ашель, мустье и поздний палеолит	Палеолит даври босқичлари.
Клэктон маданияти	Clactonian	Клэктонская культура	мил авв. 550-475 минг йилликларда Европанинг қуйи палеолит даври маданияти
Ёввойилик, варварлик ва цивилизация	Savagery, barbarism and civilization	Дикарство, варварство и цивилизация	Шотландиялик файласуф А. Фергюсон инсоният тарихини учта даврга ажратиб кўрсатган
Неолит, бронза ва илк темир даврлари	Neolithic, Bronze and early Iron Age	Неолит, бронза и РЖВ	Археологик даврлар хисобланади.
Плейстоцён	Pleistocene	Плейстоцён	(юончада πλεῖστος) бундан 2,588 миллион йил аввал бошланиб 11,7 минг йил аввал тутаган геологик даврлардан бири.
Тўртламчи давр ёки антропоген	Quaternary period, or	Червертичный период или	Бундан 2,588 миллион йил аввал бошланиб

даври	anthropogenic	антропоген	хозирга қадар давом этмоқда.
Петрография	Petrography	Петрография	Бу геология фани бўлиб, у тоғ жинсларни ҳар томонлама ўрганади.
Геохронология	Geochronology	Геохронология	Ернинг ёшини йиллар билан ифодалаб бериш
Архей эраси	Archaea	Архей	Геологик даврлардан бири бўлиб, Бу эрада ерда хали хайвон организмлари кам ва ўсимлик организмлари бўлмаган
Кайнозой эраси	Cainozoe	Кайнозой	Учламчи ва тўртламчи даврлардан иборат.
Тўртламчи давр	Quaternary period	Червертичный период	Яъни инсоният пайдо бўлган давр антропоген даври деб хам юритилади.
Плейстоцен	Pleistocene	Плейстоцен	Буюк музликлар мавжуд бўлган давр хисобланади
Питекантроп	Pithecanthrope	Питекантроп	археология фанида Ното erectus деб юритилади ва 1981 йилда голландиялик олим Э.Дюбуа томоиндан Индонезиянинг Ява оролидан топилган.
Австралопитекус афаренсис	Australopithecus afarensis	Австралопитекус афаренсис	бундан 4-2,5 миллион йил аввал Шарқий Африкада истиқомат этган.
Олдувей	Olduvai	Олдувей	Африка худудида аниқланган дастлабки тош даври маданияти.
Хомо сапиенс	Homo sapiens	Хомо сапиенс	Юқори палеолит даврида яшаган ибтидоий аждодимиз.
Ното ва унга тегишли дастлабки тошқуроллар	Homo and his early work tool	Ното и его ранние орудие труда	2.5 миллион йил аввал Шарқий Африка худудида пайдо бўлади.
Хомо Эргастер-Хомо Эректус	Homo ergaster—Homo erectus	Хомо Эргастер-Хомо Эректус	Ибтидоий аждодларимизнинг Африканан Евроосиёга дастлабки миграциясини

			бошлаб берган
Селунғур	Selengur	Селунгур	Ўзбекистон тош даври ёдгорлиги
Кулбулоқ ёдгорлиги	Kulbulayak	Кулбуляқ	Ўзбекистон тош даври ёдгорлиги
Қадимги тош асри	Paleolith	Палеолит	Қадимги тош даври.
Зинжантроп	Zinjanthropus	Зинжантроп	Танзаниянинг Зинжи қишлоғидан топилған одам..
Питекантроп	Pithecanthrope	Питекантроп	(юононча “pitekos” – маймун, “antropos” – одам) Индонезиянинг Ява оролидан топилған энг ыадимги одам.
Хомо сапиенс	Homo sapiens	Хомо сапиенс	Юқори палеолит даврида яшаган ибтидоий аждодимиз.
Хитой одами	Sinanthropus	Синантроп	Хитой одами.
Хомо Хабилис	“Homo habilis”	Хомо Хабилис	“ишбилармон одам”.
Хомо Эректус	Homo erectus	Хомо Эректус	түғри тик юрувчи одам
Антрапология	Anthropology	Антрапология	Одамни ўрганувчи фан
Үрта Шарқ атаси	Near East	Ближний Восток	-(инглиз тилида Middle East) Британиянинг Хиндистон ишлари бўйича қўмитаси томонидан 1850 йилда қўлланилган.
Эль-Маслук ёдгорлиги	Monument El Masluk	Памятник Эль-Маслук	1969 йилда Колумбия университети археологлари томонидан Ливанинг шимолий қисмидаги топиб ўрганилган.
Убейдия	Ubaid	Убейдия	(плейстоцен даври археологик ёдгорлиги хисобланади
Табун ғори	Tabun Cave	Пещера Табун	Исройлдаги Кармел тоғида жойлашган археологик ёдгорлик.
Кебара ғори	Cave Kebara	Пещера Кебара	Үрта тош даврига оид бўлиб, Исройлдаги Кармел тоғида жойлашган. Бундан 60-48 минг аввал ушбу ғор

			макони аждодларимиз томомнидан ўзлаштирилган
Схул ғор макони	Cave Es Skhul	Пещера Схул	палеолит даври ёдгорлиги ҳисобланиб, Исроил худудида жойлашган.
Кафзех	Monument Kafzeh	Памятник Кафзех	палеолит даври ёдгорлиги ҳисобланиб, Исроил худудида жойлашган.
Дарраи -Кур	Darrai -Kur	Дарраи -Кур	Афғонистон худудида жойлашган тош даври ёдгорлиги.
Ашел	Ashell	Ашел	палеолит даврининг илк босқичи
Мустье	Moustier	Мустье	палеолит даврининг ўрта босқичи
Ориньяк, Солютре ва Мадлен	Aurignacian, Solutrean and Madeleine	Ориньяк, Солютре и Мадлен	Франция худудида жойлашган палеолит даври ёдгорлиги
Неандертал одами	Neanderthal	Неандертальский человек	илк бора Германиянинг Фелдгофер горидан топилган.
Тейжа	Teyzha	Тейжа	(Франция) яқинидаги гордан топилган сүякка ишланган
Ибтидоий санъат	Prehistoric art	Первобытное искусство	п археологик даврлардан бири юқори палеолит даврида вужудга келган
Ласко	Lasko	Ласко	Францияда жойлашган палеолит даври тасвирий санъатларини ўзида мужассамлаштирган ғор макон ёдгорлиги
Алтамир	Altamir	Алтамир	Испанияда жойлашган палеолит даври тасвирий санъатларини ўзида мужассамлаштирган ғор макон ёдгорлиги

VIII. АДАБИЁТЛАР

1. Сулейманов Р.Х. Древний Нахшаб. Т., 2000. doc.
2. Ртвеладзе Э.В., Saidov A.X., Абдуллаев Е.В. Қадимги Ўзбекистон цивилизацияси - давлатчилик ва хуқуқ тарихидан лавҳалар. Т.2011. pdf
3. Қадимги тарихчилар Ўрта Осиё ҳақида. “YURIST-MEDIA MARKAZI” нашриёти. Тошкент. 2008.
4. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўзбекистон илк ёзма манбаларда. Ўқув қўлланма. Т.: Ўқитувчи, 1996. pdf
5. Сагдуллаев А.С. Қадимги Ўрта Осиё тарихи. Ўқув қўлланма. Т., 2004. pdf.
6. Ширинов Т.Ш. Ранняя городская культура эпохи бронзы Юга Узбекистана. Самарканд. 1993.
7. Mamarahimova B.I. Buyuk ipak yo`li - sivilizatsiyalararo muloqot yo`li. O`quv qo'llanma. Т. 2010. pdf.
8. Saidov Sh. J. Markaziy Osiyo xalqlari tarixi (Eng qadimgi davrlardan milodiy VII-VIII asrlargacha). O`quv qo'llanma. Т.: ToshDSHI. 2010. pdf.
9. Лунина С.Б. Археология Средней Азии. Учебное пособие. Ташкент. 1986. pdf.
10. Эшов Б.Ж. Ўрта Осиёнинг қадимги шаҳарлари тарихи. Дарслик. Тошкент. 2008. pdf.
11. Зубов А.А. Становление и первоначальное расселение рода “Homo”. Санкт-Петербург. 2011.
12. Рындина Н.В., Дегтярева А.Д. Энеолит и бронзовый век. Учебное пособие по курсу «Основы археологии». Изд. МГУ.2002.
13. Charles French. Geoarchaeology in action: studies in soil micromorphology and landscape evolution. Routledge. 2003.
14. John Barrett. The Emergence of Civilisation Revisited (Sheffield Studies in Aegean Archaeology) edited by John C. Barrett and Paul Halstead. Sheffield, 2005.
15. Paul Goldberg and Richard I. Mikhail. Practical and theoretical geoarchaeology. Blackwell publishing. 2006.
16. Umberto Albarella. Environmental Archaeology: Meaning and Purpose. Springer-Science Business Media, B.Y. 2001.
17. Белкин В.В. Основы геологии. Учебное пособие. Пермь-Березники. 2008. pdf.
18. Богданов И.И. Палеоэкология. Учебное пособие. М. Изд. «ФЛИНТА». 2011.

Интернет-сайтлар:

1. www.history.ru
2. www.natura.com
3. www.archaelogy.ru
4. www.archaelogy.com